

misli

THOUGHTS

Print Post-Approved P.P. 31885200020

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2000 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

SLOMŠKOVA NEDELJA in olimpijske igre v Sydneyu sta največja septembrska dogodka. Lani je papež obiskal Slovenijo in proglasil škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Razmišljanje o njegovem pomenu si preberite v uvodnem članku, ki ga je napisal p. Valerijan.

Zorka Černjak je narisala z nageljni in avstralskimi evkaliptusi obogatene olimpijske kroge. Ti vas bodo "za okus" ozračja v teh dneh spremljali skozi revijo.

Zahvaljujem se Dragi Gelt, ki je z ureditvijo že prejšnje in te številke Misli pomagala, da revijo tudi v času Katarinine odsotnosti prejimate. Nabirke izostajajo tudi v tej reviji in bodo objavljene šele v naslednji številki.

Rubrika Izpod Triglava je bila zadnjič zaradi pomanjkanja prostora močno okrnjena, zato boste tokrat lahko prebrali nekaj več; tudi poročilo arhiva v Kewju je dvojno.

Nekateri naši rojaki so prejeli avstralska in mednarodna priznanja. Čestitamo! Poleg teh smo izpostavili tudi dobrodošlico slovenskim športnikom na olimpijskih igrah.

Hvala vsem, ki ste se oglasili in obogatili rubriko Križem avstralske Slovenije. Se še priporočam in vabim tudi druge!

M. Metod

Videokasete iz Baragove knjižnice

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

POSNETEK SLOVENSKEGA MLADINSKEGA KONCERTA 1999 V MELBOURNU, cena 25 dolarjev. Če naročite obe kaseti jih dobite za 30 dolarjev.

MLADINSKI KONCERT 1997 v Merrylandsu, NSW, \$10. IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert ob 10-letnici, \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

SLOVENIJA, 15 minut, cena je 15 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. V jubilejnem letu 2000 naj nas spremljata mir, ki ga simbolizira bela golobica, in ljubezen do Boga, do sočloveka in vsega stvarstva, ki jo predstavljata roki Kristusa in sv. Frančiška. Njuni prekržani roki sta na malo drugačen način upodobljeni kot grb frančiškanskega reda.

misli

NA SLOMŠKOVEM GROBU

Leto 49, št. 9
September 2000

Na Slomškovem grobu	
- p. Valerijan	- stran 193
Zlati čas	
- A.M. Slomšek	- stran 194
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez	- stran 196
Papeževo pismo za svetovni dan izseljencev	
- p. Metod	- stran 197
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 199
Srečanje dveh kultur v enem srcu (pogovor s p. Pepijem)	- stran 200
Pisma o slovenščini XXIII.	
- Mirko Mahnič	- stran 204
Frančiškov svetni red (FSR) 6.	
- p. Filip Rupnik	- stran 205
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 206
Znamke	- stran 209
Tonček iz Potoka	
- p. Bazilij Valentin	- stran 210
Križem avstralske Slovenije	
	- stran 212
Izpod Triglava	- stran 218
Kotiček naših mladih	
Svetovni dnevi mladih v Rimu	
- Lenti Lenko	- stran 222

Od 19. septembra 1999 dalje je v domovini en duhovni magnet več, ki privlači množice mladih vernih ljudi iz domovine, zamejstva in izseljenstva, kot tudi tujce, predvsem iz evropskih dežel. To je grob našega prvega svetnika, blaženega Antona Martina Slomška v mariborski stolnici. Ko sem obiskal in molil na njegovem grobu, ki je na enem od stranskih oltarjev te stolnice, sem opazil, da ta kraj ni samotni, ampak prihajajo tja Slomškovi (častilci skoraj vsako minuto. Marsikdo na tem svetem kraju dolgo molči in izroča svoje prošnje in zadeve Slomšku. Na klečavniku je tudi knjiga, kamor zapisujejo svoje vtise od tega obiska. Pa ne samo posamezniki, tudi skupine iz raznih župnij v domovini prihajajo sem trumoma.

Ko odhajate na obisk v domovino, vključite v program potovanja tudi Slomškov grob v mariborski stolnici - poleg obiska vaše rojstne župnije, znamenitih Marijinih božjih poti na Brezjah, ki so slovensko narodno svetišče, na Sveti gori, na Višarjah, na Ptujski gori, na Stari gori pri Čedadu, na Trsatu, v Turnišču, itd.

Eno leto je preteklo od tega izrednega dogodka, ko smo dobili svojega svetnika. Ko se je prvo navdušenja poleglo, ne smemo sedeti na lavorikah, češ, dosegli smo cilj, za katerega smo se trudili dolga leta. Slomška moramo posnemati v njegovih čednostih: v njegovi ljubezni do Boga in bližnjega, v njegovi gorečnosti za zveličanje duš, v njegovi ekumenski gorečnosti za edinstvo med kristjani in za združenja cerkva.

Treba je z vsem srcem delati za to, da bo čimprej proglašen za svetnika in tako postavljen za vzornika vesoljni Cerkvi. Dokazano je, da je imel vse kreposti v nadpovprečni, to je junaški meri. O tem smo lahko trdno prepričani.

Slomšek je bil izreden dušni pastir. Živo se je zavedal svojega duhovnega, vzgojnega in kulturnega poslanstva. Pisal je vzgojne

ZLATI ČAS

*Oj zlati čas!
Minuta, ki minila,
se ne bo povrnila,
kar časa zamudiš,
ga vekomaj zgubiš.*

*Oj zlati čas!
Je v mladih letih setev,
bo v starih dobra žetev,
če pridni bodemo,
nam nikdar žal ne bo.*

*Oj zlati čas!
Le danes si pomagaj,
na jutri ne odlagaj,
ne veš, če doživiš,
kar danes zamudiš.*

*Oj zlati čas!
Kdor čas svoj prav obrne,
se s čednostjo ogne,
lepota sivih las
je prav obrnjen čas.*

*Oj zlati čas!
Vse žive dni se trudi
in časa ne zamudi,
počivati sladko
potem v nebesih bo.*

(Malo berilo 1852)

članke in knjige (Blaže in Nežica v nedeljski šoli. itd.) Ustanovil je Mohorjevo družbo, da bi ljudje dobili dobro in moralno zdravo branje. Tudi pesmi je pisal, ki so se tako priljubile našim ljudem, da so nekatere ponarodele.

Ne smemo mimo dejstva, da je bil tudi odličen slovenski rodoljub. Takole piše glede slovenske narodne vzgoje, ki naj bo na verski podlagi: „Grešijo vas tisti šolski postavodajalci, starši in učitelji, ki hočejo šole le posvetne imeti, šolsko mladino predvsem za minljivi svet izšolati, ne pa tudi za večnost. Očetje gledajo le za modre glave, matere za čedno telo in brhko nošo. Posvetni oblastniki hočejo predvsem dobre državljane imeti. Poštene može in žene, pobožne kristjane izšolati pa je v posvetno zamišljenim ljudem poslednja ali celo nobena skrb.”

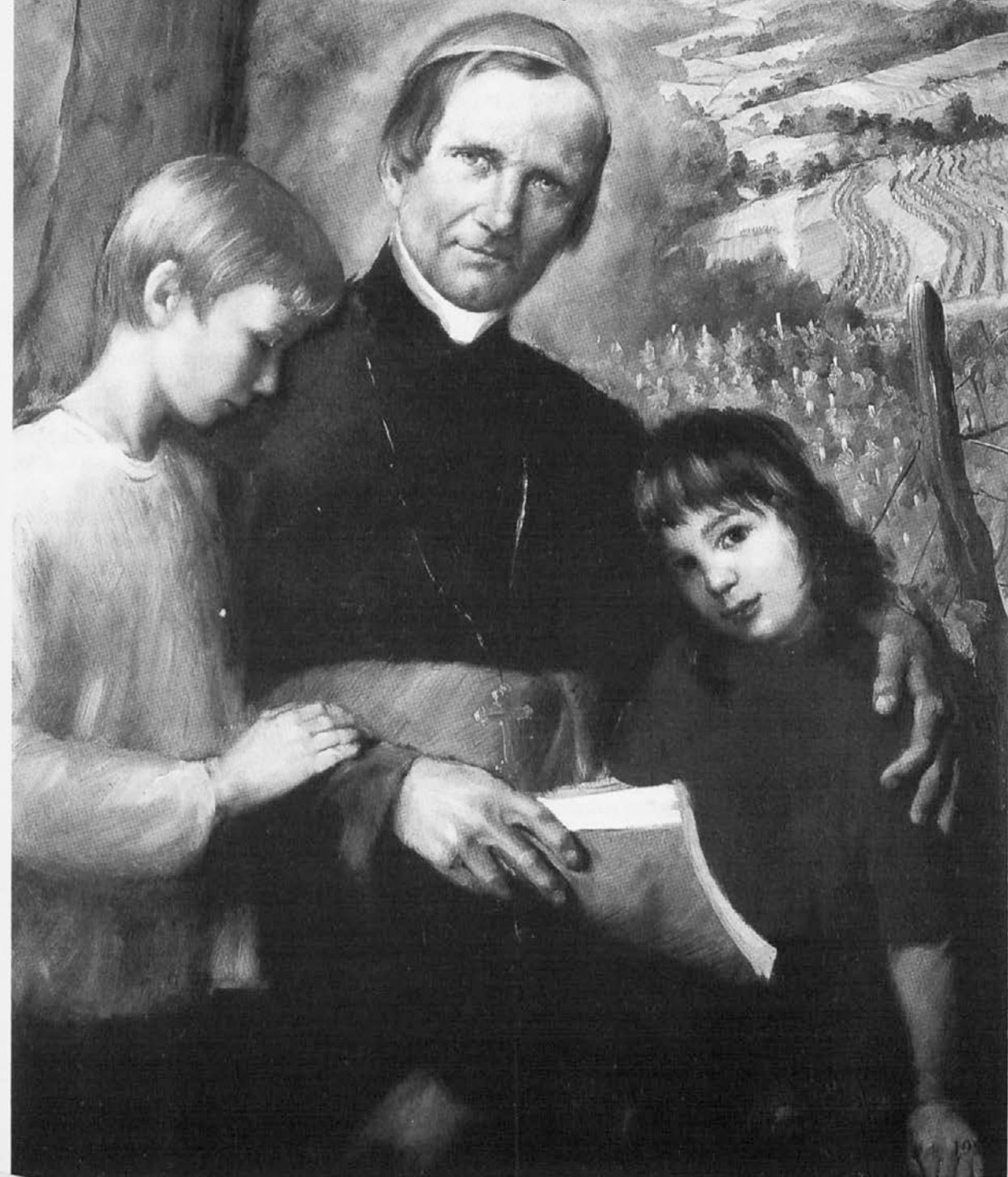
Ljubezen do domovine postavlja na najvišje mesto: “Kdor svojo domovino ljubi, se bo vsega veselil, kar srečo domovine povišuje. Srce ga bo bolelo, ko jo nadloga ali nesreča zadene. Kdor svojo domovino ljubi, ji iz srca želi vse, kar je zanjo dobrega in koristnega. Dober deželan je pripravljen z besedo in dejanjem svoji domovini v potrebi po svoji moči pomagati in skrbti, da se obvaruje vsega, kar bi ji bilo škodljivo in nevarno.”

Slomšek ima tudi glede volitev zdrave nazore: “Bog postrahuj vse tiste neumne ali pa hudoumne volilce, ki so zavoljo svojega praznega dobička take može v državni zbor poslali! Pa vendar, Oče nebeški, prizanesi in odpusti jim! Zakaj naši deželani, nove svobode pijani, niso vedeli, kaj delajo. Razsvetli pa jih v prihodnje, kadar zopet na volitve pridejo.” Slomšek sam je svetel zgled, kako ljubiti in ceniti naš jezik: “Slovenščina, mila beseda naše matere, naj nam bo ravno tako draga kakor zemlja, na kateri je naša zibel tekla. Kratki in krepki so slovenski pregovori, rodovitna je slovenščina v svojih oblikah kakor naše slovenske gorice. Le prizadevaj si spoznati našo besedo, čedno olikano, pa jo boš ljubil kakor svoje očesce!”

Bodimo Bogu hvaležni, da nam je dal tako velikega moža kot je Slomšek. Njegova dediščina je neizčrpen zaklad, iz katerega naj bi neprestano črpali in se kot kristjani duhovno bogatili, ter kot Slovenci rastle v ljubezni do domovine in do našega dragega slovenskega jezika.

Po raznih virih zbral p.Valerijan

Mladine najlepša lepota je ta:
nedolžnost, ponižnost pa žlahtnost srca.

sv. družina

ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 3487

Zima jemlje slovo in pred vrati je pomlad, ko vse zaživi, tako je bil potreben po napornem koncertu počitek - male počitnice. V našem verskem in kulturnem središču je bilo vse bolj tiho. Nobenih posebnosti, le praznik Marijinega vnebvzetja nas je razgibal; bilo je upokojensko veselo. V Avstraliji so verski prazniki, ki so ob delavnikih, preneseni na nedeljo. Tako marsikateri gre v pozabo. Le med nami priseljenci, ki nosimo našo versko tradicijo, praznujemo na delavniški dan, tudi če je maša v večernih urah. Tako smo imeli mašo na Veliki šmaren po nedeljskem urniku in se je zbralo precej ljudi. Marija je globoko v naših srcih in nas spremlja na naši življenski poti. Med mašo je bilo ljudsko petje, preproste pesmi, a pete s srcem. Po maši smo imeli v naši dvorani srečanje za upokojence. V programu so bile družabne igre in kosilo. Že nekaj časa ni bilo družabnih srečanj za upokojence, namreč, ko je država nudila ugodnost, da smo dobili mini kombi in se lahko peljali v naravo ali obiskali turistične kraje, je zanimanje za družabna srečanja utihnilo. Od lanskega leta pa potovanj z minibusom ni več in je želja po družabnih srečanjih zopet zaživela. Vsak si želi, da v prijetni družbi preživi nekaj ur, in zapusti svoj vsakdan, bolezen in osamljenost ob strani. Večina čuti potrebo po družabnih srečanjih in se hoče ob igrah sprostiti. Tako sta se dve skupini zabavali ob igranju kart. Seveda je bil bingo najbolj privlačen in poln smeha. Kdo bo prvi dobil tombolo; na tiho si jo vsak želi, pa tudi tolažilne nagrade ne manjka. Za karto je treba odšteti kar deset centov, skupiček pa gre za misijone za patra Pepija. Tako so igralci želeli. Zvišati bomo morali ceno, saj gre za misijone. Nekaj možakov pa ne gre v igre, temveč imajo debato. Kaj debatirajo, pa je mala skrivnost. Glavno je, da so zadovoljni. Med družabnimi igrami je bilo tudi zimsko slovensko kosilo, kislo zelje in kranjske. V

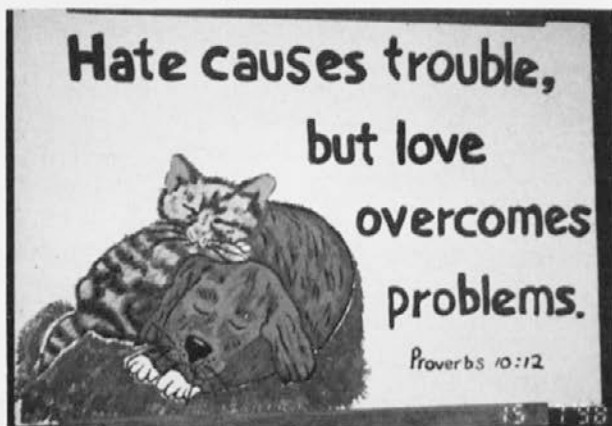

popoldanskih urah smo zaključili naše druženje z željo, da se v mesecu septembru spet srečamo. Tako bo na mali šmaren dopoldne ob 10. uri praznična maša, nato pa družabno srečanje za upokojence. Seveda se lahko tudi mlajši pridružijo družbi.

V zimskem času je bilo potrebno obrezati sadno drevje in vrtnice. Dela so se lotili Jože in Marija Vuzem in Branko in Albina Kalc. Posebnost je okrog oljčnih dreves. Vsak bi rad po svoje obrezal in porezal, pa gospod

pravi: ne preveč, saj rabimo senco in tudi sadove za olje, ki ga vsako leto kar nekaj litrov naprešamo. Tudi to delo je zanimivo. In vsak se pri tem nekaj nauči!

Že dobra dva meseca imamo v našem verskem in kulturnem središču novo organistko, ki redno spremlja na orgle naš pevski zbor ali pa ljudsko petje. To je mlada Rebeka Pistor. Izhaja iz velike družine. Mama Suzi in

Napis pred avstralsko cerkvijo v Južni Avstraliji

oče Richard imata pet otrok in sta se prva poročila v naši novi cerkvi marca 1983. leta. Rebeka je prvorojenka, ki je bila krščena v naši cerkvi. Družina je vključena v lokalno avstralsko župnijo, kamor je Rebeka zahajala.

Dokler je živel Jože Šterbenc, se pravzaprav nismo zavedali, kaj pomeni organist za skupnost. Po njegovi smrti smo iskali ustrezno osebo. Za kratko dobo smo imeli srečo, a ko je mlad organist odšel na študije v Evropo, so se začele težave. Skratka bila je organistka in je ni bilo. Prihajala je Avstralka, nič povezana s Cerkvijo, oziroma ni verovala, lepo je igrala, vendar nikoli nisi vedel, ali bo prišla, ali je ne bo. Dolgoletni pevec na našem koru, gospod Mario Jenko, je na tiho

upal, da bo njegova vnukinja Rebeka, ko bo dovolj znala, prišla. Njegova tiha želja se je spolnila in tudi mi smo zelo zadovoljni, da imamo organistko, ki redno prihaja. Čeravno ne govori slovensko, ima veliko dobre volje, globoko vero in ljubezen do petja.

Hvala, Rebeka in Bog daj, da bi ostala zvesta naši skupnosti!

p. Janez

PAPEŽEVO PISMO ZA SVETOVNI DAN IZSELJENCEV

“Tujec sem bil in ste me sprejeli” (povzetek)

Na prehodu v novo tisočletje je človeštvo zaznamovano s pojavom velikih selitev. Zavest o pripadnosti eni človeški družini narašča. Prostovoljne in silne selitve povečujejo možnosti za izmenjavo med ljudmi različnih kultur, veroizpovedi, ras in narodnosti. Moderna prevozna sredstva vse bolj povezujejo različne dele sveta in vsak dan meje prestopajo množice popotnikov, beguncev, nomadov in turistov.

Mnoge države veliko naredijo za sprejem priseljencev, ki se po začetnih težavah dobro vživijo v gostujočo skupnost. Vendar pa nespornosti, do katerih večkrat prihaja, govorijo o nujni potrebi preoblikovanja struktur in spremembi mišljenja. To veliki jubilej 2000 pričakuje od kristjanov in od vseh ljudi dobre volje.

V velikem jubileju Cerkev praznuje obletnico Kristusovega rojstva. Mnogi gredo v tem času na romanja v svetišča Svete dežele, Rima in vsega sveta, da bi globlje doživeli ta čas milosti. Tu se učijo odpreti srce vsakemu, posebno tistim, ki so drugačni: gostom, tujcem, priseljencem, pripadnikom drugih veroizpovedi in neverujočim.

Veselo oznanilo nebeškega Očeta je brezmejna ljubezen, ki se je razodela v Jezusu Kristusu, ki je prišel na svet, “da bi zbral razkropljene božje otroke” in jih zedinil v eno človeško družino, v kateri bo imel svoje prebivališče. Cerkev se zaveda svojega poslanstva. Ve, da je Kristus želel, da bi bila znamenje edinosti za svet.

Migracija iz obupa

V mnogih delih sveta danes ljudje živijo v tragičnih okoliščinah negotovosti. Ni čudno da v takšnih okoliščinah ubogi in revni načrtujejo beg, iščejo kraje, ki bi jim nudili kruh, spoštovanje in mir. To je migracija iz obupa: možje in žene, pogosto mladi, ki nimajo druge možnosti kot zapustiti domovino in tvegati oditi v neznano. Vsak dan tisoči ljudi, včasih prav v skrajnost tvegajo s poskusi bega iz okolja brez prihodnosti. Na žalost je resničnost, ki jo najdejo v gostujočih deželah, pogosto vir novih razočaranj.

Dežele s sorazmernim obiljem pogosto zapirajo svoje meje pod pritiskom javnega mnenja, ker pojav migracije prinaša tudi mnoge neprijetnosti. Tako ima družba v svoji sredi može in žene v ilegalnem položaju, brez pravic v deželi, ki jih noče sprejeti.

Proces globalizacije je lahko nova možnost, če so različnosti v kulturah sprejete kot možnosti za srečanje in dialog in če neenakomerna razdelitev dobrin vodi k potrebni solidarnosti, ki mora zediniti človeško družino.

Premišljevanje skrivnosti učlovečenja

V učlovečenju Božjega Sina Cerkev spoznava božji namen “ko nam je razodel skrivnost svoje volje po blagohotnem načrtu, kakor si ga je bil vnaprej zastavil, da bi ga uresničil v polnosti časov: osrediniti v Kristusu kot glavi vse, kar

je v nebesih in kar je na zemlji" (Ef 1,9-10). Kristjanovo prizadevanje dobiva moč iz Kristusove ljubezni, ki je veselo oznanilo za vse človeštvo.

V luči razodetja Cerkev, Mati in Učiteljica, uči spoštovanja do vsake osebe, gostoljubnosti do priseljencev kot bratov in sester. Vse človeštvo oblikuje v eno družino, ki bo znalo z razsodnostjo sprejemati različne kulture, ki jo sestavljajo. V Jezusu je Bog iskal človeško gostoljubje. Tu je odgovor, zakaj je pripravljenost na sprejemanje drugih v ljubezni značilna krepost vernikov. Jezus Kristus si je izbral rojstvo v družini, ki ni našla prenočišča v Betlehemu. Izkusil je izgnanstvo v Egiptu. Ni imel svojega prostora kamor bi glavo položil. Tiste, ki jih je srečal, je prosil za gostoljubje. Zaheju je dejal: Danes moram ostati v tvoji hiši" (Lk 19,5). Sebe je celo primerjal s tujcem v potrebi po zavetju: "Tujec sem bil in ste me sprejeli." (Mt 25,35). Ko je razposlal svoje učence, je Jezus povedal, da bo njihov gostoljubni sprejem pri ljudeh povezan z njim samim: "Kdor vas sprejme, mene sprejme in kdor mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal" (Mt 10,40).

V jubilejnem letu in v okoliščinah človeških selitev je Kristusovo vabilo h gostoljubnosti sodobno in nujno. Kako more krščeni reči, da sprejema Kristusa, če zapira vrata tujcu, ki potrka? "Kako more biti božja ljubezen v človeku, ki ima premoženje in vidi, da je brat v pomanjkanju, pa zapira svoje srce pred njim?" (1 Jn3,17)

Bog je postal človek, da bi dosegel vse, prednost pa je dal zadnjim, izobčencem, tujcem. Na začetku svojega poslanstva v Nazaretu se je predstavil kot Mesija, ki prinaša veselo oznanilo ubogim, jetnikom oproščanje in slepim vid. Prišel je, da oznani leto Gospodovega usmiljenja, ki je osvoboditev in začetek nove dobe bratstva in solidarnosti. Kristusovo delo, ki je vedno navzoče v Cerkvi, je sprejemati vse, ki se čutijo tujce, v novo bratsko občestvo. Jezusovi učenci so poklicani biti služabniki božjega usmiljenja, da se ne bi nihče izgubil.

Praznovati Jubilej v poglobljeni edinosti človeške družine

V praznovanju velikega jubileja Cerkev ne želi pozabiti tragedij minulega stoletja: krvavih vojn, ki so opustošile svet, preganjanj, uničevalnih taborišč, "etničnih čiščenj" in sovraštva, ki se je razširilo in še naprej zatemnjuje človeško zgodovino.

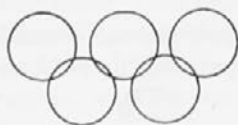
Cerkev sliši trpeči krik vseh, ki so izkoreninjeni iz svoje dežele, vseh družin, ki so nasilno razdeljene in vseh tistih, ki se v hitrih spremembah našega časa nikjer več ne počutijo doma. Čuti z bolečino vseh, ki so brez pravic in gotovosti, na vse načine izkoriščanih, in jih podpira v njihovi nesreči.

Besede: preganjanje, begunec, izgnanec, migrant in brezdomec, dobivajo v jubilejnem letu topljiv pomen. Za verne so klic k spremembi mišljenja in življenja v skladu s Kristusovim klicem: "Spreobrnite se in verujte evangeliju" (Mk 1,15). V svojem najglobljem in najbolj zahtevnem pomenu klic k spreobrnjenju pomeni tudi učinkovito priznanje pravic migrantov.

Delo za edinost človeške družine pomeni zavzemanje proti vsaki diskriminaciji na osnovi rase, kulture ali vere kot nasprotju božjim načrtom. Pomeni pričevati za bratsko življenje, utemeljeno na evangeliju, ki spoštuje kulturne razliknosti in je odprto za iskren in zaupen dialog. Delo za edinost zahteva podporo pravici vsakega človeka, da v svoji deželi živi v miru kot tudi budno skrb, da so v vsaki deželi zakoni za priseljence utemeljeni na osnovnih človekovih pravicah.

Devica Marija je hitro šla na obisk k svoji sorodnici Elizabeti in se vzradovala v Bogu, Rešitelju, ko je doživela gostoljubje. Ona naj podpira vse, ki imajo v tem jubilejnem letu srca odprta za druge in naj jim pomaga, da jih bodo srečali kot brate in sestre, kot otroke istega Očeta.

(prevod in povzetek p. Metod)

sv. ciril in metod

MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054

KRST

RACHEL GWENDOLYN ROBERTSON, hči Stevena A. Robertsona in Kristine, roj. Vidovič, doma so iz Burnleya, je bila krščena v naši cerkvi 26. avgusta 2000. Botra sta John in Sue Vidovič. Čestitamo in želimo, da bi novokrščenka v veri tudi vzgajali!

POGREBI

MARIJA COTIČ, roj. Štolfa, je umrla doma v Bulleenu, 24. 7. 2000. Rojena je bila v Trstu, 7. 1. 1925. leta. V Avstralijo je prišla leta 1957 in se naslednje leto poročila z Borisom Cotičem v North Fitzroyu, kjer sta tudi najprej živela. Potem sta se preselila v Bulleen, kjer sta že 34 let. Doma v Trstu živi še mama in sestra. Rožni venec zanjo smo imeli v naši cerkvi v četrtek, 27. julija, naslednji dan pa sv. mašo. Pokopana je na pokopališču v Heidelbergu.

HENRIK (ERIC) AUERSPERGER je umrl doma v Lower Templestowe, Melbourne, 18. 8. 2000. Ob njem je bila vsa družina. Rojen je bil 9. februarja 1932 v Razborju pri Čatežu, župnija Zaplana. V Avstralijo je prišel skupaj z mamo Frančiško in sestro Mileno že leta 1950. Oče mu je umrl, ko je bil še majhen. Najprej se je zaposlil na železnici, kasneje pa je našel delo, ki ga je imel rad, politiranje pohištv. Leta 1956 je srečal Fay Markou in se z njo poročil naslednje leto, 9. februarja. V zakonu sta se jima rodila Sonja in Rudi. Dvajset let je družina živela v Thornburyju, kasneje pa v Lower Templestowe. Poleg omenjenih ga bodo pogrešali vnuki Steven, Casey, Stephanie, Kristen in Jessica ter sestri Fani, ki živi v Italiji, in Marica v Sloveniji. Njegova mama je stara 92 let in živi v Serpentine, na deželi, naprej od Bendiga, Vic. Bolan je bil že približno 25 let, vendar je bolezen vztrajno premagoval. Zadnja tri leta pa je šlo samo še navzdol. Pogrebne molitve smo imeli v Tobin Brothers Chapel v Doncastru, pokopan pa je na Anderson

Creek Cemetery v Warrandyte, Vic.

Bog naj pokojnima poplača z večnimi darovi, žalujočim domačim pa nakloni svojo tolažbo.

PEVSKI ZBOR

Cerkveni pevski zbor išče pevke in pevce, ki požete alt ali bas, da se jim pridružite. Za tiste, ki pravite, da ne znate peti, naj povem: pevske vaje so ob sredah ob osmi uri zvečer. Vabljeni!

P. PEPI LEBREHT

Misionar p. Pepi, ki nas obiskal v juliju, se je med drugim oglasil tudi v razglednico iz Ljubljane: "Dragi p. Metod in vsi ostali v slovenskem verskem središču! Srečno sem priletel v vročo Slovenijo. Poln sem lepih vtisov. Hvala za lep sprejem, za molitev, za vaše darove, za srečanja. V molitvi se vas vsak dan spominjam. Z vašim darom pa ste že omogočili, da bomo skupaj s škofijo mogli še letos zgraditi samostan sester in še še bo kaj ostalo za en vodnjak. Bog vam povrni! Naslednjič se vam pa že oglasim z afriškega terena..." Pogovor s p. Pepijem lahko preberete na drugem mestu. Mimogrede: darove za misijone še naprej sprejemamo tudi pri Mislih.

AFGANISTANCI

Zadnjič sem pisal, da bodo v Baragov dom prišli Afganistanci. Sedem jih je prišlo, približno dva tedna kasneje kot sem jih pričakoval. Trije so že naslednji dan odšli v Sydney. Po dveh tednih so odšli tudi ostali. Povezujejo se med seboj in si skušajo najti stanovanja bolj blizu drug drugemu. Kadar pride kdo drug k nam, ima najraje svojo sobo. Med temi novimi stanovanjci pa ni bilo nikogar, ki bi želel imeti svojo sobo, tako da smo nazadnje na verando s štirimi posteljami dodali še peto. Bili so čisti in urejeni ter z njimi ni bilo nobenih težav.

ZBIRANJE OBLAČIL

Združeno marijansko gibanje (The Combined Societies of Mary) nas je prosilo za pomoč pri zbiranju oblačil za Grodno in Petropavlovsk v Rusiji. Zbrali smo veliko oblačil, ki jih je molitvena skupina sortirala. Hvala vsem, ki ste prispevali za ljudi v potrebah. Od marijanskega gibanja smo dobili tudi pismo zahvalo. Zahvaliti pa bi se morali tudi njim, saj je marsikdo povedal, da je vesel,

Ministranti v Kewju

da je lahko naredil nekaj prostora v polnih omarah.

Gibanje je v Rusijo poslalo natlačen zabojnik z dvanajstimi tonami oblačil in hrane in je še ostalo za pol zabojnika. Kasneje so zbrali še za en poln zabojnik.

SREČANJE DVEH KULTUR V ENEM SRCU

(pogovor s patrom Pepijem)

P. Pepi, en mesec si preživel med Slovenci v Avstraliji. Kakšni so tvoji vtisi o pokrajini, ljudeh, slovenski skupnosti?

Moji vtisi so kratki in zato temu primerno nepopolni in delni. Pa vendar me je v tem kratkem času vplivno nagovorila dolgost in velikost dežele, lepota avstralskih evkaliptusov in pokrajine, pisana raznovrstnost živalskih družin, z zelenjem oživiljena mesta, večobrazna in večkulturna preobleka ljudstev pod isto zastavo in govorico, prijaznost in trdoživost Slovencev-priseljencev. Zunanji blišč mest in njihov izgled pa nosi,

OČETOVSKIDAN

Praznovali ga bomo v nedeljo, 2. septembra po deseti maši v dvorani. Kratko proslavo pripravlja Slomškova šola z odborom staršev in drugimi sodelavci. Gospodinja se naprošene, da prinesejo krožnik dobrot za skupno mizo, prodajali pa bodo tudi pravo turško kavo.

OLIMPIJSKE IGRE

V imenu verskega središča bodo na različnih programih na društvi in v Slovenski hiši v času olimpijskih iger nastopili Fistričevi otroci, Proteus Anguinus: Simon, Michelle, Leah in Melissa, Andrew Bratina, Lidija Lapuh in Adrijan Butinar. Koordinacijo programa s Sydneyem vodi Draga Gelt. Prenočišča smo uredili pri rojakih v Sydneyu preko verskega središča v Merrylandsu (p. Filip). Za prevoz v Sydney bodo nastopajoči deloma sponzorirani iz našega središča (sto dolarjev po osebi). Za sponzorstvo so bila naprošena tudi društva. Če se bo katero oglasilo, bodo otroci predstavljali tudi njih. Za prevoz od stanovanja do društev bodo poskrbeli Sydneyčani.

SLOMŠKOVA NEDELJA

V nedeljo, 24. septembra bo god blaženega Antona Martina Slomška. Spomnili se ga bomo pri slovesni sv. maši, pa tudi s programom v dvorani. Ob programu bo tudi razstava o verskem središču, o letošnjih jubilejih, kot so skladatelj Jakob Gallus in slikar Jelovšek. Del razstavnega prostora bo uporabljalo tudi Slovensko društvo Melbourne, ker bo to ravno v času olimpijskih iger. S sodelavkami razstavo pripravljata Milena Brgoč in Anica Smrdel. Vabljeni!

p. Metod

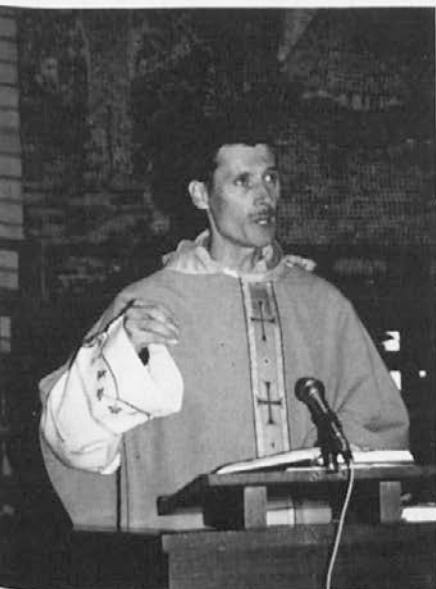
žal, uniformirano svetovno preobleko ameriškega "bizniškega" navdiha.

Ali za tiste, ki so preslišali pogovor na radiju, lahko poveš nekaj o Afriki, misijonskem delu vaju s p. Milanom, veselju in težavah, tudi nevarnostih misijonskega poklica?

Na kratko torej le nekaj besed o Zahodni podsaharski Afriki, kjer se na dolžini več kot 600 km severno od gvinejskega zaliva, iz Atlantika proti Sahari razteza podolgovati Togo s svojimi približno 5 milijoni

prebivalcev, več kot 20 plemenskimi skupnostmi, z 39. leti neodvisnosti (od Francije) in s samostojno na pol demokratično državo predsedniško parlamentarnega tipa. Najin podeželski misijon Nadoba je na severu Toga ob vznožju gorske verige Atakora. V njem je okrog 16 vasi, od tega živijo majhne krščanske skupnosti le v šestih od njih. Od lanskega oktobra naprej je misijon postal

samostojna župnija sv. Lovrenca v 10 let stari škofiji Kara. Večinski plemena najinega misijona so poljedelci Tamberma, ki so dobili svoje imeli po znameniti gradnji nadstropnih hiš "tata", grajenih iz blata. Pleme Tamberma se

je pred nekaj stoletji umaknilo gospodovalnemu plemenu iz Burkine Faso. Danes so razpršeni med svojimi polji na severu Toga in Benina. Imajo svojo dolgoletno kulturo, običaje, jezik, plese in verovanje.

Najino veselje je njihova skromnost, preprostost, delavnost (ko je čas za to) in pa vsaj nekoliko odprtost za vero v Jezusa in za gradnjo občestva Cerkve.

Najina težava je v nezadostnem znanju njihovega jezika, kulturna drugačnost od njih, težava v razumevanju in sprejemanju njihovega mišljenja in vrednotenja...

Ob prihodu misijonarjev v deželo Tamberma pred dobrimi 30 leti je bilo veliko nevarnosti. Prvi misijonarji so živeli pod psihičnim pritiskom in grožnjami domačih vračev, da bodo na njih preizkusili starodavne in učinkovite strupe. Vendar nobeden od misijonarjev do sedaj še ni bil zastrupljen. Je pa družbeno okolje v nekaterih običajih in življenjskih navadah še vedno zelo surovo in nasilno, tako da nikoli nisi gotov, da val surovosti ne bo pljusnil čez rob črne na belčevo kožo.

V čem je v Afriki bogastvo in v čem revščina? Kaj pa v Avstraliji?

Nekaj malega lahko rečem o bogastvu v Togu in ne o Afriki na splošno. Njegovo bogastvo so rude, gozdovi, rodovitna zemlja, morje s svojimi bogastvi, družine z mnogimi otroki, hitra rast prebivalstva, skrbni, delavni in poštenu ljudje, bogato in z vero prepojeno doživljanje dogodkov, zgodovine, lastnega zasebnega in družbenega življenja... Njihova revščina pa je pomanjkanje lastne vizije o tem, kdo so in kaj bi radi bili v gospodarskem in političnem pogledu življenja, površnost pri delu in učenju, potreba po življenju v strahu in ne v ustvarjalni svobodi, zaprtost pred znanjem, ki osvobaja iz nevednosti, ne dovolj navdušeno sprejemanje pismenosti, izobraževanja in Kristusa, počasnost v mišljenju in delovanju, slepa zaverovanost v svojo tradicijo brez kritične in razsvetljene presoje, kaj je dobro in resnično in kaj je lažno in suženjsko za človeka vredno življenje...

O Avstraliji pa sem dobil vtis, da je v mnogih ozirih bogata država, a bojim se, da se boji služiti pravemu in resničnemu Bogu, marveč se raje zadovoljuje z njegovimi nadomestki (Sv. pismo jim reče maliki). Živi iz mnogih vrednot, ki sta jih porodila krščanska vera in evangelij, sedaj pa daje začetni vtis, kot da ju več ne potrebuje, ali da je mogoče dobro in smiselno živeti brez njiju. Včasih so rekli, da se reka brez izvira, žli brez stika z izviro, hitro izteče in potem ostane le razpokana zemlja, žeja in lakota...

Delo duhovnikov med slovenskimi izseljenci je še vedno delo za naš narod. V misijonih živiš in delaš med tujci in za tujce, čeprav si skupaj s p. Milanom. Za eno in drugo poslanstvo je potreben božji klic. Kako si ti odgovarjal na božji klic od klica k

frančiškanom do klica v misijone? Morda še to: kako bi primerjal duhovniško delo v misijonih s tistim med izseljenci?

Na Božji klic sem odgovarjal skozi odgovoren in resen premislek, razsvetljen z molitvijo in v veri. Ta klic pa mi je prihajal po notranjem veselju do misijonov, ki sem ga čutil že med študijem bogoslovja, in pa po osebnem povabilu p. Milana, da bi kdaj prišel v misijone v Afriko. Tako mi je l. 1995 vodstvo naše province dovolilo, da sem lahko šel v misijone. Sem frančiškan, a delujem kot apostolski misijonar.

Iskreno povedano ne vidim istosti poslanstva med izseljenskim duhovnikom in misijonarjem. Ko greš med izseljence, prihajaš med že verne rojake; v misijone pa odhajaš med tujce, ki (vsaj v večini) Gospoda ne poznajo

in nimajo vere vanj. Obema poslanstvoma pa je skupno to, da zapustiš domovino in da imaš v srcu rad svoj narod, materin jezik in kulturo. Duhovniško delo pa je v vseh delnih Cerkvah isto. Nosi le barve krajevnih posebnosti.

Ali smemo misliti, da nas tam, kjer smo, Bog potrebuje? Kako naj bi po tvoje slišali, kaj Bog od nas pričakuje?

Da, smemo tako misliti, seveda pod pogojem, da imamo Boga radi, da ga v vesti in molitvi iskreno poslušamo in da ostajamo zvesti njegovi Cerkvi v pokorščini zakonitim cerkvenim predstojnikom. Bog vsakega človeka potrebuje. Srečni smo, če odkrijemo, kam nas kliče in kaj moramo tam početi.

Sliši tisti, ki posluša in nima zamašenih ušes. To pomeni, da moramo biti željni spoznati in izpolnjevati

Božjo voljo in da moramo biti za to svobodni. Suženj more slišati le želje in potrebe lastne sužnosti. Notranje svobodni, ponižni, skromni človek, ki je željan spoznavati Boga in mu služiti, ravno nasprotno od sužnja spoznava, kdo je, katere darove ima, in kam ga Bog s temi darovi pošilja v služenje drugim.

Sedaj greš še za en mesec domov v Slovenijo, potem pa nazaj v Togo?

Da. Ko se vračam v Slovenijo, imam vedno občutek, da se vračam k mami, prihajam domov. Kako hudo mora biti ne imeti doma, pa kljub temu še živeti na zemlji...

V Togo se bom vrnil, če je Božja volja, 14. septembra.

Kaj lahko v Avstraliji storimo za misijone, za vajin misijon z Milanom? Kakšni so vajini načrti v duhovnem in materijalnem smislu?

Najprej prosim za molitev za spreobrnjenje nevernikov in za njihovo živo vero. Prosim za darovanje lastnega trpljenja za rast evangelija in božjega kraljestva v srcih vseh ljudi. Živeti v misijonskem duhu nadalje pomeni, naj vsak kristjan živi katoliško vero v lastni krščanski skupnosti in to veselo in iz ljubezni do Gospoda Jezusa in njegove svete Cerkve. Potrebno je tudi hoteti govoriti (z življenjem in/ali besedo) nevernikom o Jezusu in zanj pričevati. Misijonarji v materialno revnejših državah pa potrebujemo tudi določena denarna sredstva za naše lastno življenje in za gradnjo nekaterih neobhodno potrebnih stavb za normalno

pastoralno in drugo dejavnost.

V duhovnem smislu imava s p. Milanom en sam načrt:

da bi tisti, ki se odločijo slediti Kristusu in postati kristjani v katoliški Cerkvi, to bili z vsem srcem, za vse življenje in celovito. Samo dobri, globoko verni in v veri prepričani kristjani so prihodnost in upanje za Cerkev in za najino delo.

V materialnem smislu pa si kratkoročno ali dolgoročno prizadevava za čimprejšnjo izgradnjo samostana za sestre sv. Avguština, ki se bodo v prihodnosti naselile v župniji; za izgradnjo nove in prostornejše knjižnice in dveh novih učilnic; za pomoč pri čiščenju in kopanju novega vodnjaka v eni od vasi naše župnije.

Kakšen smisel ima misijonsko delo v Afriki? Ali so ljudje iz vajinega plemena pripravljene zaživeti samostojno, ali pa samo pričakujejo pomoč in koristi od zunaj?

Smisel vsakega misijonskega dela prihaja samo od Gospoda, ki nas pošilja, da ga oznanjamo in zanj pričujemo. Cerkev je poslana na pot v vseh časih, civilizacijah in kulturah, torej tudi v afriških...

Ko je prišel bel človek s svojim znanjem, denarjem in z lažjo obliko življenja, je Afričane zamikalo, da bi tudi oni tako živeli. Od takrat naprej (tudi po "zaslugi" belcev) niso več mogli živeti zgolj svoj način življenja in s svojimi sredstvi. Spoznali so novo življenje v novih potrebah in zahtevah. Za to življenje pa niso bili sposobni niti pripravljene in potrebovali so pomoč belega človeka, nositelja nove civilizacije. Na ta način se je marsikatera roka, ki je prej vihtela motiko, iztegnila in prosila za pomoč. Danes misijonarji in tudi resne nevladne organizacije iz Zahodnega sveta nismo polnilci iztegnjenih rok, marveč sopotniki Afričanov v njihovem iskanju lastne poti in oblike življenja. Mnogi od njih bi še kar naprej najrajši prosjačili in sanjali o evropskem razvoju in načinu življenja, toda prav misijonarji jih

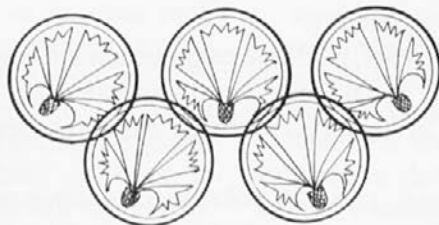
vzajajamo k samostojnemu življenju z njihovimi sredstvi in na njihov način ter k premisleku, kako morejo in hočejo živeti. Midva z Milanom, recimo, najinim ljudem ničesar ne daja zastoj, marveč morajo vse plačati, ali pa prispevati, kolikor pač zmorejo. Cerkevno življenje organizirava tako, da je vedno bolj odvisno od njih samih in da ga bo lahko za nama vodil tudi afriški duhovnik z manjšimi (afriškimi) sredstvi tamkajšnjih ljudi. Na pomoč jim prihajava samo v gradnji najosnovnejših objektov za normalno župnijsko življenje, ali pa objektov za zadovoljevanje osnovnih potreb zdravega vaškega življenja (to je razvidno iz projektov najinega misijona). Posameznikom ne pomagava (razen v očitni in težki stiski), saj je za njih odgovorna njihova lastna družina.

Kaj bi želel povedati bralcem Misli, posebno tistim, ki jim je ta revija eden redkih stikov s slovensko besedo?

Odgovoril bom z dvema vprašanjema: 'Ali še gori v vaših srcih prvotna zaljubljenost v jezik vaše matere in ali se še spominjate, kako veliko ceno so naši predniki plačevali za ohranjanje slovenskega jezika in kulture?' In še: 'Ali je kateri jezik, ki bi lahko lepše in bolje povedal, kdo sem (smo), in kaj mi (nam) pomeni moj (naš) Bog in moje (naše) vse?'

Hvala za obisk med nami. Želimo ti srečno pot in morda še kdaj nasvidenje "down under".

(vprašanja postavil p. Metod)

ZAHVALA HVALEŽNEGA SRCA

Po enomesečnem gostoljubju naših frančiškanskih patrov Janeza, Filipa in Metoda ter mnogih Slovencev, vam vsem skupaj in vsakemu posebej izrekam iskreno in globoko zahvalo. Hvala za povabilo, sprejem, gostoljubnost, molitev, vožnjo po Avstraliji, srečanja, prijetna kramljanja, uživanje slovenskih kuhinjskih dobrot... Od vas sem veliko prejel, okušal sem vašo dobroto, zato sem takoj vedel, da sem med svojimi, med dobrimi Slovenci.

Vse vaše osebne potrebe, želje, prošnje, stiske, negotovosti, iskanja in veselja nosim v svojem srcu in v vsakodnevnih molitvah. "Misli" ostajajo med nami živa vez in most pri gradnji iste katoliške Cerkve.

S spoštovanjem do vsakega izmed vas in z ljubeznijo p. Pepi Lebreht.

Pisma o slovenščini našim rojakom v Australiji, XXIII.

Mirka Mahnič

Ostanimo še malo pri glagolu, saj smo na dolgu še z **neosebniimi** (glej IV/II) glagolskimi oblikami, ki so, kot vemo nedoločnik, namenilnik, deležniki in glagolnik.

a) **Nedoločnik** z obrazilom na -ti in -či (dela-ti, re-či) ne pozna ne osebe ne števila ne časa ne naklona in se ne pregiblje, ima pa značaj (pomen, naravo) samostalnika in glagola: Govoriti je srebro, molčati zlato = govor je srebro, molk je zlato... Pomnimo: napačno je uporabljati nedoločnik s predlogom 'za': Nimam kaj za jesti in za piti, prav: Nimam kaj jesti... piti; Veliko ti imam za povedati, prav: imam povedati... V vsakdanjem pogovoru uporabljamo kratki nedoločnik (brez -i): Moram ti povedat, da...

b) **Namenilnik** z obrazilom -t, -č (zapret, strič) izraža namen in stoji samo za glagoli premikanja: Pridi se gret, Hitimo pomagat, Gremo vreč vlado... Pomnimo: kadar ima glagol 'dati' pomen 'poslati' (v pomenu premikanja), ga vezemo z namenilnikom: Sina je dal učit, Hlapec je dal delat obliko...

c) Štirje deležniki

1. **Tvornosedanji deležnik na -e** delamo samo iz nedovršnikov: sprehajaje, mrmraje, prepevaje. Spraševaje je našel pravo pot. Pomnimo: glagoli tipa kupovati, vzdihovati tvorijo deležnik ali kupovaje, vzdihovaje ali pa tudi kupuje, vzdihuje... - Tudi tvornosedanji deležnik na -č delamo samo iz nedovršnikov: pojoč, proseč, kupujoč, skakajoč. Rabimo ga pridevno (pred nami je cvetoč grm) in prislovno (sopeč je prilezel na hrib). Pazimo: če ta deležnik rabimo pridevno (cvetoč grm) ga sklanjamo in spreminjamo po spolu, sklonu in številu: cvetočega grma, cvetoča grma, pri cvetočih grmih, cvetoča veja, cvetoče drevo...

2. **Tvornopretekli deležnik na -ši, -vši** izraža dejanje, ki se je izvršilo pred dejanjem drugega glagola: Stopivši k njemu, ga je vprašala... Delamo ga samo iz dovršnih glagolov. V ljudski govoricu skoraj ni v rabi. Prešeren ga ni maral in proti Matevžu Ravnikarju, ki je ta deležnik vpeljal v slovenščino, izstrelil puščico: Gorjancev naših jezik potujč'vavši, si kriv, da kolne kmet molitve bravši. Za povrh je pri tem nalašč rabil nedovršnika (potujčevati, brati).

3. **Tvornopretekli deležnik na -l** (rekel, mislil) je najpomembnejši med deležniki, imajo ga vsi glagoli, brez njega bi ne mogli delati časov in naklonov: Delal sem (bom) ves dan. Naj bi rajši delal. Ko bi moj sin vsaj delal... Ravna se v spolu in številu po osebk: Ženska (osebek ž. spola) je kričala... Ženski sta kričali... Dete je kričalo...

4. **Trpnopretekli deležnik na -n ali -t** (ranjen, pokrit) izraža stanje po dovršenem dejanju: Vrnil se je utrujen in potr. Tvorimo ga v glavnem od dovršnih glagolov, le redko od nedovršnih (kuhan, pečen, čaščen...)

d) **Glagolnik** z obrazilom -je (branje, delovanje, iskanje) je pravzaprav samostalnik z glagolsko obliko. Glagolniki so narejeni iz nedovršnikov, vsi pomenijo aktivnost, tvornost. Pazimo: imamo tudi samostalnike, ki sicer izražajo glagolsko dejanje, nimajo pa oblike glagolnika na -je, a so izpeljani iz glagolskih osnov z najrazličnejšimi obrazili: -tev, -tje, -nje, -nja, -ja, -ba, -lo, -ljaj, -ek, -ev, -ež in -ost: molitev, odkritje, odpuščanje, košnja, kraja, okužba, motovilo, tresljaj, dogodek, pomilostitev, tepež, usmiljenost.

Tako! Pregibne besedne vrste (samostalnik, pridevnik, zaimek, števniki, glagol) smo obdelali, zdaj so na vrsti **nepregibne besedne vrste** (prislov, predlog, veznik, medmet in še členek).

Franciškov svetni red (FSR) 6.

p. Filip Rupnik

2. Vodilo FSR, Dar Svetega Duh

RAZMIŠLJANJE:

Vsi poklici, ki prihajajo od Boga, vodijo k svetosti. Pri krstu smo »poklicani, da sledimo Kristusu«. Toda, vodeni od Sv. Duha, smo dodali Frančiškov povdarek svojemu krščanskemu poklicu. Svojo obljubo smo oblikovali kot obljubo življenja evangelija po zgledu sv. Frančiška Asiškega. On je svoj način življenja očrtal v Vodilu, ki ga je dal v potrditev takratnemu papežu. V vsej 800-letni zgodovini FSR se Vodilo v svojem bistvu ni spremenilo, postajalo je le sodobnejše. Kot se je Cerkev po II. Vatikanskem koncilu »posodobila« tako je tudi Vodilo bilo potrebno prilagoditi novim cerkvenim, pa tudi posvetnim tokovom. Leta 1978 je papež Pavel VI. Sedanje Vodilo potrdil.

V čem se sedanje Vodilo razlikuje od tistega, potrjenega leta 1883?

1. Razlika v odgovornosti. Laikom so zaupane službe, ki so bile prej izključno v kompetenci duhovnih asistentov: vzgoja, priprava in vodenje mesečnih srečanj, organizacija ...

2. Jasna hierarhija FSR ...

3. Poudarjena je svetna vloga FSR, apostolska dejavnost, pričevanje v življenskem okolju, v katerem vsak član FSR živi. Opuščene so do takrat »bolj redove« obveznosti (molitev malega psalterja, obvezna molitev Očenašev, obvezno obhajanje prvih sobot ...)

4. Poudarjena je edinstvo s Cerkvijo in njegova avtonomnost znotraj vseh vej Frančiškovih redov.

5. Vodilo poudarja skrb za zveličanje vseh bratov in sestra in ne skrbi samo za lastno zveličanje članov FSR.

MEDITATIVNA MOLITEV OB VODILU FSR

O Gospod naš Bog, trudimo se, da bi bila karizma našega serafinskega očeta Frančiška prisotna v življenju in poslanstvu Cerkev, na različne načine in v različnih oblikah v medsebojni poživljajoči edinstvi. Obljubili smo, da bomo živeli na način sv. Frančiška Asiškega v smislu našega Vodila, potrjenega s strani Cerkev. Pomagaj nam, te prosimo, da bomo vsak dan:

- prebrali evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa in sledili zgledu sv. Frančiška, ko bomo prehajali od

evangelija v življenje in iz življenja k evangeliju (čl. 4)
- iskali živo in dejavno Kristusovo osebo v bratih in sestrah, v svetih spisih, v Cerkv in bogoslužnih opravilih (čl. 5)

- priče in orodje poslanstva Cerkev med ljudmi, ko oznanja Kristusa z življenjem in besedo (čl. 6)

- priličili svoj način življenja in ravnanja Kristusovemu s popolno, dokončno notranjo spremembo, ki jo evangelij imenuje »spreobrnjenje«; na tej poti naj uporabljamo zakrament sprave (čl. 7)

- molitev in premišljevanje imeli za dušo vsega kar smo in kar počnemo (čl. 8)

- posnemali popolno podaritev Device Marije, njeno odprtost vsaki Tvoji besedi in klicu (čl. 9)

- zvesto izpolnjevali svoje poklicne dolžnosti v raznih okoliščinah življenja (čl. 10)

- iskali pravega duha skromnosti in očistili svoja srca vsakega nagnjenja in poželenja po posesti in moči (čl. 11)

- pridobili čistost srca, ki je potrebna, da postanemo svobodni za ljubezen do Boga in naših bratov in sestra (čl. 12)

- sprejemali vse ljudi kot tvoj dar, Gospod, in kot Kristusovo podobo (čl. 13)

- na čelu pospeševanja pravičnosti s pričevanjem svojega človeškega življenja in s podvzemanjem iniciative (čl. 15)

- cenili delo kot dar in kot deležništvo pri stvarjenju, odrešenju in služenju človeški skupnosti (čl. 16)

- gojili Frančoškovo duha miru, zvestobe in spoštovanja življenja v svojih družinah in si prizadevali, da le-te postanejo znamenje v Kristusu že obnovljenega sveta (čl. 17)

- spoštovali vse stvarstvo živo, in neživo »kot nosilce pečata Najvišjega« (čl. 18)

- nosilci miru in oznanjevalci popolnega veselja v vseh okoliščinah in vcepljeni v Kristusovo vstajenje naj z vedrim mirom pričakujemo sestro Smrt in svoje dokončno srečanje s Teboj, našim Očetom (čl. 19)

Vse to te prosimo po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Amen.

sv. rafaël

SYDNEY

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

Vsa dela v verskem in kulturnem središču pri sv. Rafaelu so v redu potekala. Okoliške postojanke so imele bogoslužje, kakor je bilo v programu. Tako bo p. Valerijan lahko nadaljeval tam, kjer zaključujem. Da bo pa našel urejen vrt okoli cerkve in cerkev očiščeno s posebnim postopkom, mu bo lahko v veselje. Toda, kakor hitro bo začel z delom, bo ostal sam dober teden, ker se bom podal 18. avgusta na Zlato obalo, kjer bo sveta maša že isti večer (v soboto), v nedeljo 20. avgusta pa v dvorani Društva na Cornubiji. V nedeljo, 28. avgusta bo sv. maša narodov v katedrali v Brisbanu.

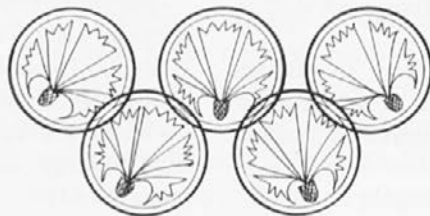
V soboto, 19. avgusta bo redna sv. maša za vernike na Zlati obali (Surfers Paradise, cerkev Srca Jezusovega) ob 7.30 zvečer. V nedeljo, 27. avgusta ob 2.00 popoldne bo v stolnici sv. Štefana sv. maša narodov - etnično bogoslužje. Upam, da bodo Slovenci primerno zastopani in tudi po narodnih nošah vidni. Toplo vabljeni!

V nedeljo, 10. septembra bo prijateljsko slavlje na Zlati obali: otvoritev in s sv. mašo, blagoslov kluba Lipa in balinišča ob njem.

V nedeljo, 6. avgusta, je bil pri sv. Rafaelu krščen ANTONY JOHN LIUZZO, rojen 1. maja 2000. Botri malemu Antoniju Johnu so bili: Rita Liuzzo, Sandy Di Pietro in Cathy Kosednar. Novokrščencu Antony-ju Johnu, srečnim staršem Veroniki, roj. Kosednar in Sebastijanu Liuzzo ter botrom iskrene čestitke in voščila ob tem prazniku.

Sestra smrt se je v soboto, 29. julija ustavila pri naših ljudeh in to v družini Perovič. Umril je IVO PEROVIČ. Rojen je bil v bližini Zadra leta 1942. Izhaja iz verne družine Perovičevih, kjer je bilo kar sedem duhovnih poklicev: štirje njegovi strici so frančiškani, tri tete pa

sestre Franjevke. Vero, ki jo je spoznal v družini, je nosil v srcu in jo izpričeval. Vsak petek je zadnje čase z veseljem prejel sv. obhajilo in je zato lahko pogumno pričakoval božji klic. V Avstralijo je prišel leta 1958, se vrnil za nekaj časa nazaj v svoje kraje, a se kmalu vrnil, se poročil leta 1970 z Ano Prem iz Vrhnike. Rodila sta se jima dva sinova: Vinko in Aleks. Tako pokojni Ivo zapušča ženo Ano, sinova z družinama in celo vrsto bližnjih in daljnih sorodnikov. Po sv. maši zadušnici v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Taveliča, smo ga spremili na hrvaški del pokopališča v Rookwoodu.

V petek, četrtega avgusta, je po dolgi in hudi bolezni umrla v Princ Hospital bolnici v Newtownu gospa, mnogim dobrotnica, ANGELA DAJNKO. Rojena je bila v družino Bratuša v Vogrinčevcih pri Ljutomeru dne 13. marca 1934. Poročila se

je z Vinkom Dajnkem leta 1959 in je naslednje leto šla z njim v Avstralijo. Pogreb pokojne je bil v sredo iz cerkve sv. Rafaela na slovenski del pokopališča v Rookwoodu. Pokojna zapušča moža Vinka, tri brate: Franca v Avstraliji, Lojzeta v Nemčiji, Viktorja na domu v Sloveniji in sestre: Milico v Nemčiji in Marico v Mariboru ter njihove družine ter mnoge sorodnike in prijatelje.

V nedeljo, 6. avgusta, pa je v bolnici v Westmeadu umrl za posledicami možganske kapi DARKO (BOŽIDAR) BIZJAK. Rojen je bil v vasi Studenec pri Sevnici, 12. decembra 1935. V Avstralijo je prišel kot izučeni ključavničar leta 1960. Pogreb pokojnega je bil 10. avgusta po sv. maši pri sv. Rafaelu, na slovenski del pokopališča v Rookwoodu. Pokojni Darko zapušča v Avstraliji brata Franca z družino, doma pa 90-letnega očeta in sestro z družino.

V petek, 25. avgusta 2000 je v Fairfieldu bolnici umrl

STANISLAV FERJANČIČ. Rojen je bil 1. maja 1928 v vasi Manče pri Vipavi, župnija Goče. Bil je sin Janeza in Katarine, roj. Semenič. Nekaj let po drugi svetovni vojni je odšel najprej v Italijo, od tam pa je leta 1952 prispel v Avstralijo. Kot mnogi drugi novodošli naseljenci, je najprej opravljal razna težaška dela. Potem se je zaposlil pri gradnji hidrocentrale v Snowy Mountains, kjer je delal trinajst let. Po povratku v Sydney je opravljal razna mehanska dela.

Pozneje se je poročil z Maro, roj. Stock, ki je po rodu iz Kranja. Vseskozi je veliko pomagal prijateljem pri različnih delih, veliko ljudi tudi na klubu Triglav. Nikoli ni odrekel pomoči, čeprav je marsikdaj šel izven svoje poti, da je ustregel prošnji. Bolan je bil za rakom samo dobra dva meseca. V četrtek, 24. avgusta je bil prepeljan v Fairfield bolnico, kjer je prejel zakramente svete Cerkve. Naslednji dan pa je sklenil svoje zemeljsko potovanje. Rožni venec za pokoj njegove duše je bil opravljen v Merrylandsu v ponedeljek, 28. avgusta, nato je sledila pogrebna maša. Pokopan je bil na novem delu našega pokopališča v Rockwoodu. Pokojnik zapušča poleg žene Mare tudi brata Janeza in sestro Marijo (živita v Melbournu). V Mančah živita še dve sestri, ena pa v Trstu od številne družine desetih otrok.

V nedeljo, 27. avgusta 2000 je v bolnici v Liverpoolu (NSW) umrla VIDA ANGELA KLINAR, roj. Fideršek. Rojena je bila 25. maja 1930 v Mariboru kot hčerka Franca Fiderška in Amalije, roj. Cvetko. Dne 14. februarja 1948 se je v Mariboru poročila s Tomažem Klinar, ki je po rodu iz Zgornje Kungote. V Avstralijo sta prišla 3. avgusta 1956 na ladji »Skaubryn«. Tomaž je bil zaposlen na raznih delih, zadnja leta pred smrtjo pa je vodil mehanično delavnico in bencinsko črpalko. Sedaj pa je že štiri leta med pokojnimi. Vida je bila že nekaj let slabega zdravja in je večkrat morala v bolnico na zdravljenje. Pokojnica zapušča Kevina Tomaža Klinarja, ki je bil rojen 19. marca 1967 v Gosfordu in Katarino Ann Klinar, roj. 4. februarja 1969 v Sydneyu. Pokojnica zapušča tudi šest vnukov, sestro Marijo Hartley, Ivanko Zec, osem nečakov, sestra Jožica in brat Franc pa sta že med pokojnimi. Pogrebna maša za Vido je bila opravljena v naši cerkvi v Merrylandsu v petek, 1. septembra. Pokopana je bila v grob pokojnega moža Tomaža v Liverpoolu.

Dodatno pojasnilo k osmrtnici za SLAVKA PEKOLJA. Pravilno ime žene je Danica, roj. Cek. Slavko je bil dobro znan in velik prijatelj slovenske skupnosti v Brisbanu in na Zlati obali. Večkrat je bil tudi odbornik društva »Planinka«, eno leto tudi njen predsednik. Redno se je udeleževal pogrebov naših rojakov, zato jih je tudi veliko prišlo na njegov pogreb. Slavko je bil tudi aktiven član dobredelnega mednarodnega društva The Rotary. To društvo ga je septembra 1995 poslalo na Salomonske otoke, kjer je kot vodja gradbene ekipe vodil gradnjo tamkajšnje bolnice. Dve leti pozneje je bil poslan v Kathmandu, Nepal, kjer je vodil obnovo poslopij pri tamkajšnji bolnici. V začetku letošnjega leta je prejel pohvalno listino, ki jo je podpisal predsednik John Howard, izročila pa mu jo je članica parlamenta Tereza Gombaro. V listini se predsednik zahvaljuje Slavku za njegov čas in za gradbeno izkustvo. Predsednik omenja, da je Slavko s tem cenjenim delom »gradil mostove prijateljstva z našimi sosedi v potrebi.«

Vsem, ki ob smrti navedenih pogrešate sina, ženo ali moža, očeta in sorodnika, izrekava s p. Valerijanom iskreno sožalje in zagotavljava pokojnim in njihovim svojcem molitveno pomoč.

VTISI Z DOPUSTA

Ko pišem te vrstice, je že preteklo tri tedne, kar sem se vrnil iz domovine, kjer sem bil udeleženec duhovnega kapitlja frančiškanske province v Sloveniji, nato pa sem imel dopust. S sobrati sem se srečal sedi junija na omenjenem kapitlju, ki je bil deloma v Ljubljani-Center, na Viču in Novi Štifti na Dolenjskem. Na zasedanjih in delavnicah smo slišali mnogo spodbud, kako naj bi potekalo bratsko življenje v naših skupnostih.

Seveda sem precej časopreživel tudi v krogu svojih domačih, ki so mi preskrbeli prevoz, da sem obiskal čimveč lepot in zanimivosti Slovenije. Obiskal sem vse glavne božje poti naše domovine: Brezje, Sveto goro, Ptujsko goro, Svete Višarje, Rakovnik, baziliko Matere Usmiljenja v Mariboru in še druge manjše božje poti. Povsod sem se spomnil v molitvi vseh naših rojakov in posebej prosil Marijo, naj nam pomaga, da bomo ohranili zaklad svetew vere in po njej živeli ter se ob koncu našega zemeljskega življenja zveličali.

Ko sem obiskal naše škofe, so vsi izročali pozdrave za vse dušne pastirje tu v Avstraliji in za vse rojake. Vsem toplo priporočajo, naj ohranijo in gojijo versko življenje in ljubezen do slovenskega jezika in domovine.

PATRU FILIPU IN POMOČNIKOM

Iskrena hvala za vodenje našega verkega središča pri svetem Rafaelu v času mojega dopusta. Hvaležem sem mu, kot tudi pomočnikom, ki so mu stali ob strani pri vseh zadevah, ki pridejo na vrsto v teku dneva in tedna, posebno, ko je bilo treba iti k bolniku v bolnico ali na dom in ste mu nudili prevoz. Tudi za gosta p. Pepija ste lepo poskrbeli. Tako mi je povedal. Žal sem ga zamudil, ker je njegov obisk sovpadal z mojim dopustom. Govoril pa sem z njim v Ljubljani pri kapitulju v juniju in avgustu, ko se je vrnil v Ljubljano, kjer je preživel še ostali del svojega dopusta v domovini. Upam, da vas je navdušil za misijone, kjer sam goreče deluje že vrsto let. Ob tej priliki naj vas spomnim, da ne pozabite - poleg molitve za poklice - molitve za misijone, saj je misijonar pri svojem oznanjevanju toliko uspešen, kolikor ima podpore v molitvi iz zaledja. Hvala vsem, ki kar redno prispevate za misijone. Saj so ljudje v misijonih revni in ko jim govori o Jezusovi ljubezni do vsakogar, jim mora to ljubezen dejansko izkazovati. V ta namen pa potrebuje gmotna sredstva.

XV. SVETOVNI MLADINSKI DAN V RIMU je pritegnil nad dva milijona mladih iz sto šestdesetih držav sveta. - Ves teden so bile slovesnosti po številnih rimskih cerkvah. V nedeljo, 20. avgusta, pa je bila zaključna slovesnost, ko je papež pozval mlade celega sveta, naj ne dopustijo, da bi bili zlorabljeni za nasilje in razdejanje, in da naj z vsemi močmi pospešujejo mir, razumevanje in spravo. Od sydneyske mladine sta bili navzoči Julie Brcar in Tereza Rede (če je bil še kateri, naj mi sporoči in bom rad omenil prihodnjič). Ob tej priliki je papež oznanil, da bo naslednji svetovni mladinski dan v Torontu, Kanada, leta 2002. Torej bo gostitelj tega velikega dogodka naš rojak, kardinal Alojzij Ambrožič.

PRAZNOVANJE NAŠEGA ZAVETNIKA SVETEGA RAFAELA ina zakonskih jubilejev smo zaradi olimpijskih iger in razstave v naši dvorani predstavili na mesec oktober. Isto velja tudi za srečanje

bolnikov in upokojencev. V oktobru bo tudi nastop ansambla "Lipa" pod vodstvom Maksa Vočanca ob spremljavi prvaka harmonikašev Petra Grivca. Ansambel je pred nedavnim izdal tudi zgoščenko z izbranimi pesmimi. Datum vseh omenjenih bo objavljen v "Nedelji" in na SBS radiju.

FIGTREE

ima slovensko službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu: 8. in 2. oktobra, 5. novembra (izredno), žegnanje. Radi prihajajte k mašam. V bližnji bodočnosti bomo povabili tudi krajevnega škofa Filipa Wilsona, da sreča našo skupnost v Wollongongu, pri maši v Figtree.

CANBERRA

ima slovensko službo božjo na tretjo nedeljo v mesecu, torej 15. oktobra, 19. novembra, itd. ob šesti uri zvečer. Lepo vabljeni. Sporočite patriu telefonsko, če je kateri od rojakov bolan, da ga lahko obišeče že pred mašo ali po njej.

NEW CASTLE

pride spet na vrsto za slovensko mašo v nedeljo, 29. oktobra, ker je to peta nedelja v mesecu. Maša je v stolnici Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šesti uri zvečer. Po maši bo srečanje v dvorani.

OKTOBER - MESEC ROŽNEGA VENCA

je pred vrati: spodbuda, da poživimo to lepo molitev in sploh naše molitveno življenje.

p. Filip in p. Valerijan

SPOMIN

13. julija je minulo eno leto odkar je odšel MAKS KOČAR v večnost. Rana se še ni zacelila. Dragi Maks, težka človeku ni zemlje odeja, vzamejo vase ga njene moči; Zemlja slovenska v duhu te spremlja. Dolgo spomin naj tvoj nam živi! Stanko Cvirn, Perth, WA

Znamke, predstavljene danes, so izšle 23. junija 2000. Gospa Maura Vodopivec je dodala v pismu tudi naslednje besede: češnje so zrele, veselo je srce!

Dr. Franci Štampar takole opiše češnjo, upodobljeno na znamki.

ČEŠNJA je nova slovenska sorta Vigred (PRUNUS AVIUM L.), ki so jo dobili s križanjem.

Cvetovi so dvospolni. Okrog pestiča je razporejenih 15–30 prašnikov. Češnja je samoneoplodna sadna vrsta, zato je potrebno, da je v bližini še druga vrsta češnje, ki cveti istočasno. Za normalno oploditev so potrebne čebele.

Drvo je srednje bujne, razprostrte rasti z velikimi listi in cvetovi. Cveti v drugi do tretji skupini cvetenja češenj in zori v tretjem češnjem tednu. Plod je velik, bleščeče živo rdeče barve, ki rjavkasto rdeče potemni.

Na znamki je tudi češnjava muha, ki povzroči največ škode na srednje poznih in poznih sortah češenj. Posledice napada te muhe so črvi, neužitni plodovi. Muhe so bleščeče črne barve in z rumenim trikotnim ščitkom na koncu oprsja. Ličinke iz izleženih jajčec se zavrtajo do koščice, kjer se hranijo z mesom češnje. Dorasle ličinke zapustijo plodove, ko padejo plodovi na tla. Ličinke se zabubijo in preživijo zimo.

Znamke iz serije **GRAJSKE STAVBE NA SLOVENSKEM**, ki obravnavajo gradove, je opisal dr. Ivan Stopar.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste spremili na zadnji poti življenja **JOŽETA GORUPA**. Hvala pevcem in Stanki Persič, vsem ki ste darovali cvetje in vizitke, hvala patru Metodu in gospodinjam za pecivo.
Žena Danica, otroci Joško, Peter in Nevi.

PTUJ – ptujski grad sega s svojimi najstarejšimi sestavinami v čas salzburškega nadškofa Konrada I. Ohranila se je viteška dvorana, kjer so imeli sedež gospodje Ptujski. Lastniki so se kasneje menjali. Danes je v njem Pokrajinski muzej Ptuj z razstavami kulturno zgodovinske zbirke.

OTOČEC – se ponaša z gotskimi okni in portali ter z renesančno slikarjo. V 16. stoletju je bil grad v lasti tirolskega plemiča Sigismunda pl. Villandersa in kasneje generala Vojne krajine Ivana Lenkoviča. V 19. stoletju so oplemenitili grad s stezicami in angleškim parkom.

ŽUŽEMBERK – pozidan v 12. ali zgodnjem 13. stoletju na skalnem pomolu nad Krko in tako zavaroval prehod v Suho krajino. Prvi lastniki so bili goriški vazali s Šumberka. Ob koncu 15. stoletja je grad prešel v posest gospodov Auerspergov. Žužemberški grad sodi med najmogočnejše in najslikovitejše grajske stavbe na slovenskem.

TURJAK – zgrajen na pomolu sredi hriba, verjetno okoli leta 1200 ali v začetku 13. stoletja

Auerspergi – Turjaški. Želeli so poudariti svojo moč tudi na zunaj. Leta 1511 ga je skoraj do tal podrl potres. V turjaškem gradu je znamenita freska Pohod sv. Treh kraljev iz srednjega veka, ki prikazuje viteško nošo tistega časa.

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

No, posebno dolgo vseeno ni pomišljal. Mesto ga je mikalo s svojimi zanimivostmi. In glej! Tam ob peči sedi Neža ter ga zavistno gleda izpod čela. Gotovo se jezi na Gregoričevo teto, ki ni pisala, da bi rada njo k sebi. In če bi on res odšel, bo morala sama s kravami na pašo. V Tončku se je zbudil stari Dolenjec. Nič več si ni delal preglavic z odločitvijo, ampak je pogledal v materin zgubani obraz ter moško povedal: »V Ljubljano? Zakaj pa ne!«

Nato je pogovor o Ljubljani zaspal za ves teden. Najbrž se je mati medtem dodobra pogovorila z gospodom župnikom. Šele v soboto je povedala Janezu: »Tonček pojde k ljubljanski teti.«

Janez ni rekel ničesar, a preveč prijazno ni gledal izza mize. Gotovo bi materi ugovarjal, ako bi si upal. Tako pa je molčal in skomizgnil z rameni.

Dečko je torej vedel, da je zmenjeno do konca. V Ljubljano pojde.

V Ljubljano!

Koliko je že slišal o njej. Same čudovite stvari, ki jih komaj moreš verjeti. Kup visokih hiš in ljudi več kot v Stični na sam semanji dan. Pa kako so napravljeni! In hiše nimajo nič hlevov; zato tudi krav ni, da bi jih pasli. Cerkev ima mesto celo vrsto. Pa takih, da še stiško posekajo...

Predlanskim je bil Tonček z materjo v Novem mestu, ko je šla na semenj kupovat prašičke. Kako je gledal, ko so privozili med vrsto hiš! Tistikrat mu je rekla mati: »Veš, Novo mesto še ni nič proti Ljubljani...« Torej mora biti zares čudna stvar tako mesto.

Ljubljana, Ljubljana!... je zvonilo v Tončkovi glavi kot s stiškim velikim zvonom. Prav do dne, ko mu je

Riše: Zorka Černjak

povedala mati: »Jutri naprežemo!« Še hlapec je bil vesel, da bo peljal v mesto, pa bi ne bil Tonček? Le Nežiki je bilo hudo, ko bo ostala doma. Teta Franca se ji je zamerila za vse življenje, da hoče ravno brata k sebi in nobene od deklet. Pa tudi po Tončku ji bo dolgčas, saj se kljub večnim nasprotovanjem vendarle dobro razumeta.

Popoldne je Tonček še zadnjikrat pasel krave. Ko jih je prignal domov in so zavile v hlev, je pravkar stopil med vrata Janez. Pogledal je Tončka in čez nekaj časa spregovoril: »Mari bi ostal doma pri kravah!«

»Mati hočejo tako!« je povedal Tonček.

»Mati, mati!« je postal brat skoraj zadirčen, da je bilo Tončku kar nerodno. »Jaz naj pa sam garam! In niti ne vem, za koga pravzaprav.« Odšel je proti mlinu.

Tonček je gledal za njim. Presneti Janez! Kar je prišel od vojakov, je ves drugačen. Dela že, dela, a trmoglav je iz dneva v dan bolj. Je mislil, da bo po očetu takoj dobil posestvo, pa je domačija še vedno v materinih rokah. To ga gloda, namesto da bi potrpel in čakal.

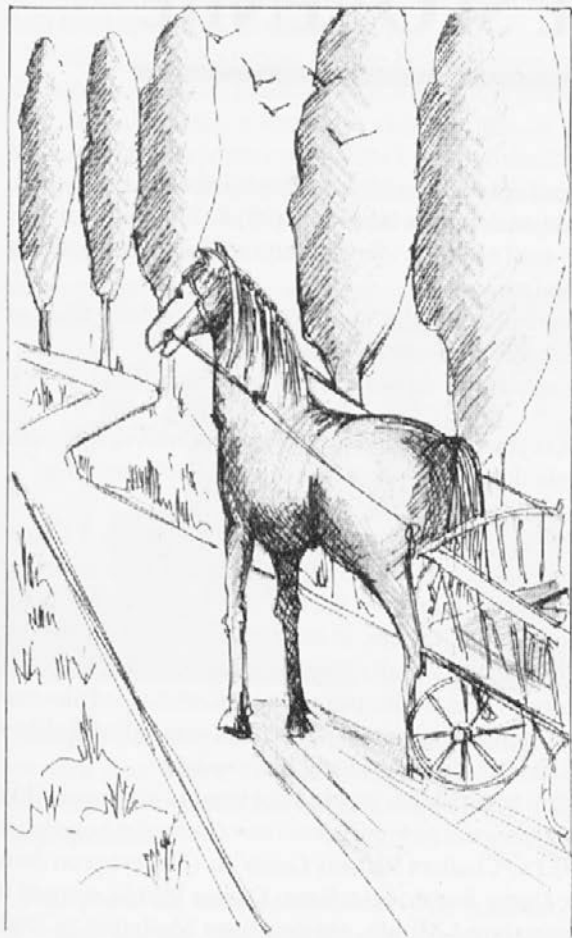
Komaj se je zdanilo, že je Pintarčkov konj enakomerno korakal proti beli Ljubljani. Hlapec ga ni priganjal. Le počemu? Saj časa imajo dovolj in zgodnji so tudi.

»Klip, klop! Klip, klop!« so pele podkve.

Tonček se je do Ivančne gorice ves čas oziral. Nato je cesta zavila za hrib in Stična s cerkvijo ter samostanom vred mu je izginila izpred oči.

Mati je tiho sedela ob fantu. Hlapec si je požvižgaval ono o 'dolenjskih furmanih' ter od časa do časa počil z bičem nad počasnim konjem. Voz je ropotal po beli

dolenjski cesti. Kmalu so pustili za sabo Hudo. Okna vaških hišic so krmežljivo gledala jutranje potnike. Nad slamnatimi strehami so se dvigali stebri dima. Tu in tam je stopila na prag ženska, voščila srečno pot in radovedno gledala za vozom.

Pa je le malo hudo tako mlademu fantu prvokrat v svet! Stična ni Ljubljana, to je res. A tudi Ljubljana ni Stična. Tam bo brez mame, brez domačih. In doma ne bo z mlinom in hlevom ter čebelnjakom.

Tudi je bil Tonček od sile radoveden, kakšna je ta Gregoričeva teta, ki ga je poklicala k sebi. Še nikoli je ni videl. Bog ne daj, da bi bila taka kot teta Micka iz Gorenje vasi! Potem uide z materjo še danes domov...

Da, da, Tonček je imel slabe izkušnje! In ravno očetova sestra Mica mu je zagrenila vse veselje do tet. Ta skupulja! V Potok je prišla enkrat samkrat, za očetov pogreb. Strašansko se je opravičevala, »da je hotela otrokom nekaj prinesiti, a je pozabila doma...« Tonček ji je prav nedolžno in ves v pričakovanju, da bo vendarle

kaj padlo, povedal: »O teta, stiška cunjarica Pajkovka tudi prodaja sladkorčke...«

Teta ga je pogledala, kot bi ga hotela pojesti: »Tak velik fante govori o sladkorčkih! Bog se usmili!« Da bi segla v denarnico in stisnila v Tončkovo dlan goldinar, se pa ni domislila.

In ko so pred božičem v Potoku klali, je Tončku rekla mati: »Na, nesi nekaj kolin Habjanovi teti v Gorenjo vas, ko so se potrudili na očetov pogreb! Gotovo jih bo vesela!« Fant je debelo pogledal, a rekel ni nič. Končno se je le odpravil. Zavaljo očeta. Poleg tega je bil skoraj prepričan, da bo teta vsaj zdaj nadomestila ono 'pozabo' ob pogrebu in mu stisnila v roke kaj svetlega in okroglega. Kaj bi mu ne: uro hoda tja, uro nazaj in še v mrazu. Ko je prišel do samostana, se mu je zanohtalo v roke in noge in na Mrzlem polju tudi nosa ni več čutil. Na hrbtu pa ga je žulil košek s kolinami in mesom. A je šlo, ker je vso dolgo pot sanjaril o obdarovanju in o tem, kaj vse si bo kupil za tetin denar.

Tak je tistikar Tonček prikrevsal v Gorenjo vas. Mati ga je poučila, kje je pri Habjanovih, in mu ni bilo treba iskati.

»Bog daj dober dan, teta! Koline sem vam prinesel. So mati dali za vas...« je povedal v eni sapi, čim je stopil v hišo.

»Koline? Ah, vidiš, vidiš! Da ste se le spomnili stare, zapuščene reve. Jemnasta, jemnasta, pa koliko! Zares si priden, Tonček, priden!« je teta Mica vsa vesela razlagala koline iz koša na mizo.

Še stola mu ni ponudila, da bi se odpočil od dolge poti. Sam je sedel na klop ob topli peči ter se malo pogrel. Teta je medtem štela klobase: dvakrat, trikrat... in vselej se ji je zdelo, da je naštela premalo.

»Kaj naj ti dam za boglonaj, ko si bil tako priden?« se je končno okrenila k trudnemu Tončku, ki je tega komaj čakal. Zdaj zdaj bo odšla v kamro in mu prinesla goldinar. Ali pa še kaj več.

»Ah, saj vem, kaj imajo dečki radi!« je teta končala resno razmišljanje in se odzibala iz sobe. Kmalu se je vrnila in prinesla začudenemu Tončku – star, zarjavel pipec, ki je gotovo že zdavnaj odslužil lupljenje krompirja. »Na, Tonček, ko si bil tako priden!«

Tonček od samega razočaranja nad tako nagrado ni vedel kaj reči. Le kri mu je šinila v glavo in spodnja ustnica se mu je trmasto povescila. Zdaj pa ima! Vse sanje, da žulji na hrbtu, kup lepih kolin ter dolga pot v mrazu ne bodo zastonj, so se na mah razblinile kot dim. V prazen nič! »Na, Tonček, pipec, ko si bil tako priden!« Pipec...

Se nadaljuje

križem

AVSTRALSKE SLOVENIJE

Poročili arhiva verskega središča v Kewju

Trenutno sem zelo zadovoljna s uspehom nabiralne akcije, čeprav je bil odvisen samo od nekaj oseb.

Prvo, kar me je izredno razveselilo, je pismo od gospoda Ignaca Ahlina iz Adelaide, v katerem opisuje spomine na srečanje s patroma Benom in Klavdijem na poti v Dachau. To je nekaj izrednega za naš arhiv in sem zelo hvaležna za ta prispevek.

Isti dan je gospod, ki naj ostane neimenovan, podaril večji del njegove zasebne zbirke korespondence in fotografij, celo od prvih dni v Avstraliji. Čez streho bi skočila od veselja! Ta zbirka je zelo bogata in tako neposredno prikaže čustva, misli in razmere v življenju novega slovenskega priseljenca v Avstraliji.

Adelaida je spet na vrsti z gospo Zupančičevo, ki mi je telefonirala o informacijah o patru Pivku. Ima izredno lepe slike od njene poroke, ki jo je opravil pater Pivko in mi jih je posodila. Lahko sem jih kopirala. To so prve slike v arhivu, ki prikazujejo od blizu patra Pivka med ljudmi.

Toda, vse to ne pomeni konec zbiralne akcije - to je samo dober začetek. Še vedno zelo malo vemo o patru Klavdiju, patru Benu, in patru Pivkotu. Če so zgoraj omenjeni ljudje lahko malo pobrskali po slikah, pismih, in v spominih, zakaj ne bi tudi vi?

Prava slika zgodovine ni dokončna le iz majhnega števila dokumentov!

Razočarana sem, ker se ni nihče javil in napisal ali povedal o svojih začetkih v Avstraliji.

Ali res nimate niti ene slike od prvega stanovanja ali delovnega mesta, ali vsaj en dokument ki dokazuje, kam ste morali na delovno mesto iz taborišča? Ne morem verjeti, da so vaši spomini, kot tudi vaši predali, prazni.

Če želite, je izročena informacija lahko štirideset let nedosegljiva. Lahko stvari posodite, da naredim kopije, vi pa obdržite originale.

Gradivo lahko izročite patru Metodu, ki bo skrbel, da

me počaka v arhivu, ali pa pošljete - izročite meni osebno.

Moja telefonska številka je (08) 8377 4869, moj

E-mail naslov je vferfolj@arts.adelaide.edu.au in moj poštni naslov:

Veronika Ferfolja, c/o Dept of History, University of Adelaide, Adelaide 5005, Australia.

Lep pozdrav do naslednjega poročila!

Kot je vsem jasno, prejšnji mesec je arhivsko poročilo imelo dopust. Toda zato bo ta mesec bolj zanimivo.

Najprej moram izreči zahvalo Tonetu in Lidijani Svigelj iz Smithfielda, ki sta mi zaupala tri slike, izveličene iz družinskih albumov. Sta tudi zelo lepo opisala vsebino slik -z letom, krajem, in imeni, kar pomeni, da so slike še več vredne. Zaradi njunega zaupanja in dobrote imamo končno v arhivu sliko patra Benota Korbiča med Slovenci v Avstraliji. Z njunim dovoljenjem, smo vključili slike v tej številki, da boste videli, kako so lepe.

Kot lahko vidite, je prva slika izredno zanimiva. Slika je iz sprejema po njuni poroki na velikonočni ponedeljek 1953 v "Chullora Railway Camp"-u. (Od leve proti desni so: Darijo Bizjak, pater Beno, Danica Mirnik, nevesta in ženin, Franc Mirnik, senator Tony Mullvihill in Dora Celik-Poljak). Zame osebno je slika najbolj zanimiva, ker več pove o takratnem življenju Slovencev v Avstraliji.

Druga slika prikazuje družino s patrom Pivkom po krstu starejšega sina Bojana v njihovi trgovini v Enfield-u NSW 1955. (Na sliki od leve proti desni stojijo: Vilma Bizjak, Lidijana Bizjak-Vigelj, pater Pivko, Darijo Bizjak, Franc in Danica Mirnik, Tone Svigelj, Anica Bizjak in Jure Tomažič; sedita Jože in Jožefa Bizjak z Bojanom).

Tretja slika pa prikazuje patra Benota v Lemontu, USA, maja 1991, (od leve proti desni stojijo: Ivan in Anica (roj. Švigelj) Koščak, Tone in Lidijana Švigelj, in p. Beno). Kot kaže, njegovo pomembno delo v Avstraliji ni bilo pozabljeno!

Kaj pa s slikami? Zato, ker so iz zasebnih albumov, sem jih skenirala na računalniku in jih lepo vrnila dobrotnikom. To pomeni, da bomo vedno lahko natisnili dobre kvalitetne kopije teh slik iz disketa, če se ne bo tehnologija preveč spremenila. Za vsak slučaj sem jih tudi fotokopirala na laserskem stroju.

Z veseljem lahko rečem, da niso bili Švigeljevi edini dobrotniki. Alenčica Frank-Read iz Adelaide je posodila štire zanimive slike, v katerih je vključen tudi Dr Rev Mikula. Posodila je prav prvo sliko Frankove družine v Avstrailiji, ko so bili sprejeti v Zahodni Avstrailiji, predno je ladja nadaljevala pot. Seveda so njene slike že skenirane in vrnjene.

Gospod Ivan Zagorc iz Adelaide je prav tako podaril nekatere stare letake, ki so izredno zanimivi. Vmes je tudi original novemberske številke Misli za 1953, ki je res dragocena.

Najlepša hvala vsem dobrotnikom! Naj omenem, da še vedno rabimo vsakršne slike in pisma p Benota Korbiča, Klavdija Okorna, p. Rudolfa Pivka in Rev. Mikule. Posebno naj poudarim, da še vedno nimamo niti ene slike patra Klavdija med Slovenci v Avstrailiji.

Lepo Vas prosim, malo pobrsajte po albumih in po vseh kotih v vaših domovih za kakšno sliko ali pismo. Vso gradivo o Slovencin v Avstrailiji je izredno pomembno.

Lepo, lepo vas prosim.

Vsa pisma in slike boste dobili nazaj, če tako želite.

Lahko uredim, da so stvari zaupne za 40 let, če tako izrazite v svojem pismu.

Lep pozdrav do drugič,

VERONIKA FERFOLJA, ADELAIDE

ZAHVALA

Ob nenadnem odhodu našega dragega DARKA BIZJAK se iskreno zahvalimo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in svete maše, kakor tudi patru Filipu za darovano sveto mašo zadušnico, ter opravljene pogrebne obrede. Prav iskrena hvala tudi vsem, ki ste prisostvovali in ga spremljali na njegovi zadnji poti in govornikom: Danici Petrič, Lojzetu Košoroku in predsedniku Slovenskega društva Sydney, Ivanu Koželju, za vse lepe in pomembne besede, ki ste jih izrekli Darkotu v slovo! Zahvala tudi pevcem moškega zbora SDS za zapete žalostinke. Hvaležni smo za vse molitve in vsem, ki ste nam pomagali v naši stiski!

Žaljuoči: Justi, brat Franci in ostalo sorodstvo

POGREŠANI

MILIVOJ RICHARDUS STARC

Zadnji naslov: 184 Maitland Road, Islington (New Castle, N.S.W.)

MATIJA VREČKO doma iz vasi Dobje pri Planini. Išče ga nečakinja Jožica Vrečko (naslov pri patru Valerijanu)

TONY CVEK

Zadnji naslov: 8 Robinson Road, Hawthorn. Rojen na Bučah 20. decembra 1943. Išče ga brat Robert.

HELENA ZADRAŽNIK (dekliski priimek) iz Vinjega Vrha, pošta Šmartno pri Litiji. Kar koli bi vedeli o njej, prosim pišite na naslov: Jože Zadražnik, Šmartno pri Litiji, Pungert 1, Slovenija.

Sporočite lahko na naslov Misli.

Evharistični kongres v Wollongongu

Evharistični kongres se je začel na Binkoštno nedeljo in se zaključil 25. junija v Penrose parku. Na nedeljo Svete trojice, 18. junija, je bila sv. maša v dvorani Entertainment Centra v prisotnosti osmih škofov in kardinala, apostolskega nuncija Francesca Canalinija, zastopnika papeža. Zbralo se je okrog 4500 ljudi in veliko število duhovnikov. Oltar je bil izredno lepo

okrašen, kot ga zna okrasiti samo naš Benediktinec pater Graham Schnitzer P.P. Vsi zbrani iz Unanderre smo takoj spoznali »Master Mind« okrasa, saj je bil Fr. Graham dolga leta med nami.

Program za evharistični kongres je bil zelo poln. Penrose Park je 100 km oddaljen od Wollongonga v smeri proti Goulburnu. Z darovi romarjev je bilo mogoče zgraditi novo cerkev častilcev Matere Božje in samostan. Na trinajstega v mesecu je fatimski dan in cerkev je posvečena Shrine of Our Lady of Mercy. V glavnem oltarju je podoba chenstohovske Matere Marije. Ob strani je velika slika, s prikazanjem sestri Mariji Kovalski z napisom: Jesus, I trust in You (Jezus, vate zaupam). V Penrosu Parku se nas je zbralo okrog 3000 s štirimi škofi in kardinalom Canalinijem. Pri maši ob enajsti uri je sodelovalo okrog 20 duhovnikov, ob drugi uri popoldne pa se je začela evharistična procesija iz cerkve do votline in nazaj v cerkev, kjer je sledilo branje štirih evangelijskih in blagoslov z Najsvetejšim, katerega je nosil kardinal Canalini. Med procesijo smo peli razne pesmi in molili evharistične litanije.

Zaključni govor kongresa je imel nadškof iz Perth, Most reverend Barry J. Hickey.

Naj se pohvalim z lepim številom Slovencev iz Figtreeja, kar dvajset nas je bilo, in še kakih deset iz Sydneya in Canberre.

V rokah imam knjigo *Call of the Ages*, kjer je sporočilo Jezusa in Matere Božje svetu danes. Mati Božja pravi, kako ljudje častijo in slavijo vse vrste idole.

Ko smo imeli to lepo sv. mašo, ni bilo nobenega od medijev, da bi prikazali na televiziji ta veliki dogodek, evharistični kongres, v Wollongongu. Isti dan so častili le nogometaše iz Wollongonga, da so najboljše moštvo v Avstraliji.

CIRIL ŠKOFIC, WOLLONGONG

Moje potovanje v Slovenijo

Moje ime je Bruce Chambers. Sem Avstrelac. Hodim na tečaj slovenščine za odrasle v verskem in kulturnem središču v Kewju.

Letos v juliju sem potoval z ženo in sinom v Slovenijo. Moj sin je študiral slovenščino v poletni šoli v Ljubljani. Obiskal sem muzeje v Ljubljani in Moderno galerijo. Bilo je zelo zanimivo. Hotel sem obiskati muzej novejše zgodovine. Bil je zaprt zaradi obnove. Mislim, da turistična sezona ni dober čas za obnovo.

V Ljubljani sem bil v internet-kavarni na Kongresnem trgu. Odprta je bila vsak dan ob pol osmih do šestih ali sedmih zvečer. Druga taka kavarna je bila v podhodu blizu glavne postaje, ampak je bila odprta opoldne. Mislim, da bi morala za turiste biti odprta zjutraj.

BRUCE CHAMBERS, VICTORIA

Zahvala

Ob izgubi drage žene Marije, se iskreno zahvaljujem patru Metodu in patru Pepiju za obisk na mojem domu, za molitve v cerkvi in pri pogrebu.

Hvala vsem za cvetje ali darovani denar za Baragov dom ali dom Matere Romane.

Hvala gospodinjam za pecivo, Zori in Jelki, ter vsem ostalim za požrtvovalno delo.

mož Boris Cotič

Srečanje vseh učencev, učiteljev in staršev ob 40-letnici delovanja Slomškove šole

Lepa je ta doba. Z možem Štefanom sva prevzela dragoceno delo - pripravo praznovanja. letos 23. julija smo se spomnili nekdanjih dni, ko smo zaorali ledino v novi domovini ter posejali seme, ki je ob skrbni negi staršev in učiteljev – ljubiteljev materinega jezika na peti celini pognalo močne korenine.

Na praznovanju smo na odru zagledali starše prvih učencev, prve učence in učence Slomškove šole v letošnjem letu, ki so z nageljčki obdarili vse prve starše in ljubko v pozdrav vsem zaplesali v narodnih nošah. Vsi učitelji Slomškove šole in prvi učenci so dobili priznanja, katera je pripravila Draga Gelt. Priznanja so bila okrašena z vzpodbudnikom vzgoje in materinega jezika, blaženim A. M. Slomškom v ozadju in stiliziranimi slovenskimi nageljčki.

Veselo in praznično vzdušje tega praznovanja bo zapisano v zgodovini verskega in kulturnega središča.

Fotografije kulturnih nastopov skozi vsa leta so pokazale delo in trud staršev, učiteljev in učencev Slomškove šole. Odprli so se spomini in veseli pogovori so potekali ob vsaki sliki.

Srečanje učencev Slomškove šole smo pripravili prvič v 40ih letih in upamo, da bodo taka srečanja v bodoče bolj pogosta.

Vtise so nekateri zabeležili v knjigo »Vtisi srečanja vseh učiteljev, učencev in staršev Slomškove šole ob 40 letnici delovanja.«

S slovenskimi pozdravi

**LUCIJA IN ŠTEFAN SRNEC,
MELBOURNE**

V spominsko knjigo, ki je v verskem središču, lahko še vedno zapišete svoje občutke in doživljanje iz preteklih šolskih let. Fotokopije vtisov in fotografije bomo poslali tudi sestrama Pavli in Maksimiljani v Slovenijo. (Op.Ur.)

Misli, september 2000

Slovensko versko in kulturno središče
sv. Cirila in Metoda, Kew

**VTISI S SREČANJA
vseh učiteljev,
učencev
in staršev
Slomškove šole**

ob praznovanju
40 - letnice delovanja

Kew, 23. julija 2000

Slovenska prst v Townsvillu

V Townsvillu, v Harmony parku, smo 30. junija 2000 odkrili imigrantski spomenik. Imenuje se UNITY IN DIVERSITY MONUMENT. Spomenik je odkril minister za imigracijo Phillip Ruddock. Napravljen je iz 900 glinastih plošč, 11.2 metra globok, okrogel, devet metrov v premeru in je zamisel direktorja Migrant Resource Centra, Farvadina Dalirija. Okrašen je s posajenim cvetjem različnih barv. V okroglo gredo smo potresli prst iz 52ih različnih držav. Za prst iz teh držav so poskrbela veleposlaništva, med njimi tudi slovensko. Skupno z vnukinjo Angelo sva bili poklicani, da potreseva slovensko prst med cvetje.

V Townsvillu živim že 49 let.
Lep pozdrav iz kraljičine dežele.

MARINA ROGL, QUEENSLAND

Nagrada Dragi Gelt

Draga Gelt, OAM, pri razstavljenemu delu pesmi *Imagine*, za katero ji je bila oddeljena nagrada *Most Outstanding Poem - Daffodil Day Arts Award, 2000*, (Anti Cancer Council of Victoria). Razstava je bila avgusta v anglikanski stolnici sv. Pavla v Melbournu. Čestitamo!

ZAHVALA DOMU MATERE ROMANE

Moj oče Stewart Fitzgerald je zapustil Dom matere Romane 28. julija, po petnajst mesečnem bivanju, zaradi potrebe po večji negi v Nursing Homu.

Ves čas njegovega bivanja v Domu matere Romane je bil moj oče deležen izredno ljubeče skrbi, prijaznosti in topline od vseh uslužbencev.

Iskreno se želiva zahvaliti vsem, ki ste skrbeli za očeta in nama sočutno olajšali skrbi zanj.

Spoznala sva, pa tudi očetovi prijatelji, ki so ga obiskovali, da je Dom matere Romane gostoljuben in topel hostel, kjer zares skrbijo za oskrbovance in njihove družine.

S spoštovanjem Alison in Alex Gillespie

Maša narodov 2000

V svetem letu smo. Nekaterim pomeni veliko, drugim pa nič. Najbolj sem doživela sveto leto v nedeljo, 27. avgusta, ko smo romali iz verskega središča v Kewju v stolnico sv. Patrika. Odpeljali smo se z avtobusom. Za preskrbo avtobusa je poskrbela mlada mamica, Lidija Bratina. Bratinova družina se je vsa udeležila romanja. Hvala, Lidija, lepo si uredila. Martin Oppelt, sin naše knjižničarke Marije je ponovno bil naš šofer. Hvala, Martin, zelo varno voziš. Kar tričetr ljudi na avtobusu je bilo oblečenih v narodne noše, predvsem odrasli. Otroci so se morda ustrašili neprijetnega vremena in dolge maše!

Pred mašo v stolnici je bil rožni venec. Zdravo Marijo smo slišali kar v šestnajstih jezikih, tudi v slovenskem. Učiteljici Slomškove šole sta lepo zastopali središče: Lidija Lapuh je v slovenščini pela Lurško himno, Marija Stathopolos, nova v Slomškovi šoli, pa je skupno z Lentijem Lenkom nesla darove. Naši slovenski ministranti niso manjkali. Na koncu maše so vsi otroci darovali nadškofu Georgu Peelu po eno rožo, tudi slovenski otroci in nekateri odrasli.

Za oltarjem so plapolali banderji iz celega sveta. Po lepem bogoslužju je posijalo sonce. Z nami se je slikal tudi nadškof Peel.

K maši narodov hodim skupaj z otroki že več kot petnajst let, a letošnja maša je bila nekaj posebnega.

Pozdrav vsem.

ANICA SMRDEL, MELBOURNE

VISOKO PRIZNANJE SONJI LEBER

Sonja Leber je za svoje delo "ozvočenje za olimpijske igre v Sydneyu", prejela **AWARD FOR ACHIEVEMENT IN DESIGN**, National Association of Women in Construction, katerega ji je v petek, 1. septembra, izročil Chris Graham, State Manager OVE ARUP.

Čestitamo Sonji, ponosnemu očetu Ivu Leberju in družini. Sonja sodeluje tudi na razstavi v Merrylandsu v času olimpijade v Sydneyu.

ČESTITAMO!

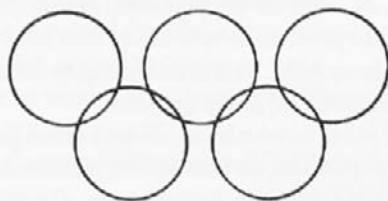

VSEM SLOVENSKIM ŠPORTNIKOM želimo mnogo uspehov na letošnji olimpijadi v Sydneyu. Naj vam bo udeležba v osebno zadovoljstvo. Ste v ponos nam vsem!

SREČNO IN ČESTITAMO!

Prisrčna dobrodošlica vsem obiskovalcem iz Slovenije. Upamo, da vam bo Sydney - olimpijsko mesto 2000 - in vsa Avstralija ostala v lepem spominu.

Uredništvo

izpod TRIGLAVA

Pot na Triglav

Dan pred odhodom na Triglav, smo slučajno naleteli na Toneta Gorjupa in je bil takoj za to, da gre z nami na Triglav. Domenili smo se, da nas bo Tone čakal ob pol osmih nekje nad Bledom. Ni ga bilo. Čakali smo četrte ure, potem pa nalepili listek na avto s sporočilom: »Toni, mi smo šli naprej. Avstralci – Lojze.«

No, smo si mislili, sedaj bomo pa dokazali, da smo tudi Aus-Slovenci sposobni priti na vrh Triglava!

Po eni uri hoje smo ugotovili, da hodimo prehitro in nam je postalo vroče. Andrej je hodil prvi. Saj prav zaradi njega smo se odločili, da gremo na Triglav, da bi doživel, kar večkrat poje na odru in kar je zapel Gregorčič v pesmi Zakrivljeno palico v roki. Tudi pesmi *Pastirica ovce pase, Triglav, moj dom* bo bolje razumel in lahko res pel z občutkom.

Ugotovili smo, da na stezi nismo sami. Bile so krave. Res smo imeli problem. Uspelo mi je, da sem se splazil mimo, Andrej je sledil. Ko je videl svoje hlače, je začel: »NONO, to so moje edine hlače! Nono, glej kako so zamazane od dreka, kravjega!« Rekel sem mu: »Nič zato, misli na Triglav!« Prav v tem trenutku, ko je Suzana, Ljubljancanka, ki je bila z nami, povedala kravam svoje mišljenje, da so zabite in še kaj, zagledamo Toneta. »Tone, Živjo!« »Živjo, Lojze!« »Andrej, kako si?«

Sedaj je bila skupina popolna.

Suzana je bila sedaj bolj korajžna, da spravi novince, avstralske Slovence na Triglav. Po Tonetovi zaslugi je doseglo vrh Triglava že kar precej Slovencev iz Avstralije.

»Ti, Andrej, daj mi tvoj nahrbtnik.« Andrej se ni obotavljal in mu ga je dal. Toni se je oziral nazaj in ugotovil, da Suzi ne bo problem, ampak jaz, Lojzek. Postajalo mi je vroče in brez besed smo končno prispeli do Vodnikove kočice. Suzi je stekla naprej in nam naročila čaj. Ta planinski čaj je res imeniten!

Triglav je bil že tako blizu, da smo videli ljudi na poti. Toni se je ponudil, da nosi še moj nahrbtnik, čeprav je imel že dva: svojega in Andrejevega. »To pa ne, raje ne

grem naprej!«, sem odvrnil. Toni je razložil, kako se hodi po klinih. Andrej je kar dobro stopal. Na malem Triglavu smo se ustavili. Toni je svetoval, da pustimo nahrbtnike, ker se bomo vrnili po isti poti. Vzel sem le video kamero, da bi na vrhu posnel krst novinca.

Vsakdo, ki smo ga srečali, je lepo pozdravil.

Po poti je ena gospa vprašala Andreja, kje ima kapo in rokavice in mu dala svoje.

Nekaj pred vrhom se je Suzana spomnila, da že tretjič ni vzela s seboj knjižice, da bi dobila žig od vrha Triglava. Še par napornih skal, pa smo dospeli.

»Oj Triglav, moj dom, kako si krasan!...« Slikali smo in občudovali.

Sledil je krst: kdor prvič pride na vrh Triglava, se mora skloniti in medtem mu nekdo eno prismo di na zadnjico (Hvala lepa!). Jaz sem je bil deležen prvi; Tone je tako bliskovito eno pritisnil, da sem kar postrani hodil. Andrej je ponudil, da ga udarijo po rokah, pa to ni bilo sprejemljivo. Ni bilo tako hudo. Usedel se je prav na vrh Triglava, ravno tam, kjer križ kaže višino. Toni nam je postregel s suhim sadjem, popili smo malo žganja in že smo bili na poti nazaj. Andrej pa pravi: »Nono, prišel sem do vrha, a sedaj sem utrujen. Ob štirih si me zbudil, cel dan že hodim, ne morem več in zebe me.«

Tiho smo se napotili nazaj. Počutil sem se spočit, a skrbelo me je za Andreja: tako visoko, tako nevarno, tako neumno se podajati v tako nevarnost...

Andrej je večkrat potožil, kako je utrujen. Na malem Triglavu je pojedel malo čokolade, Toni mu je masiral noge. S seboj sem imel vrv in Toni se je ponudil, da Andreja naveže; Suzi je hodila prva, jaz zadnji. Stopal sem za Andrejem tako blizu, da sem mu skoraj na roko stopil in Toni me je opozarjal, naj mu stalno govorim, da ga motim. Vendar Toni ne pozna Andreja: bal sem se, da nam na poti zaspi! Začel je pihati mrzel veter. Koča se je videla tako blizu, a vendar še daleč. Temnilo se je in zeblo nas je. Sreča, da smo imeli vrv. Andrej se je spotikal ob kamenju, jeklena žica nam je bila kačipot.

V koči so nam zaploskali na ves glas. Videli so nas,

kako smo se spuščali. Hoteli so že organizirati reševalno skupino, ko so videli, da imamo težave. Postalo mi je težko; sklonil sem glavo med noge in tiho zajokal. Ko sem se zavedal, so se ljudje že razgubili.

Še danes mi je žal, da nisem prijazne in skrbne žene vprašal za naslov. Andrej je dobil krožnik juhe, pa je le držal žlico v roki in rekel: «Nono, ne morem jesti.»

Spravili smo se spat. Imeli smo papirnate rjuhe.

Andrej se je zbudil, kot se je vlegel, jaz sem bil preveč utrujen za spanje.

Zjutraj smo se ustavili v k a p e l i M a r i j e Snežne in vsak po

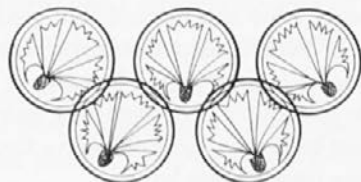
svoje zmolili ter se odpravili v dolino. Pri Vodnikovih koči nas je Toni zapustil, ker je moral še isti dan v službo. Poudaril je, naj hodimo počasi, previdno. Čudno moder je Toni: nam govori, naj hodimo počasi, on pa leti, kot bi ga coprnica na metli lovila!

Predno je izginil za ovinkom, je dvignil popotno palico in trikrat zavriskal.

Hvala, Toni, brez tebe ne bi videli Triglava. Hvala tudi Suzi. Po vrnitvi v Ljubljano so bile noge tako trde, da sem jih moral z rokami dvigniti iz avta.

Kljub vsemu mi ni žal, da sem šel do vrha Triglava. Če bom šel še enkrat, bom počakal na Kredarici.

LOJZE JERIČ, MELBOURNE

Izobraževati se in gibati

Legendarni slovenski športnik Leon Štukelj je pred svojo smrtjo povedal med drugim tudi tole spoznanje za naše življenje:

»Glede zdravja bi vsem priporočal, naj se veliko gibljejo, zlasti tisti, ki v službi sedijo. Pri gibanju je potrebno vztrajati in ga prilagajati glede na starost in okoliščine.

Druga stvar je izobraževanje. Treba je brati, najprej časopise in potem tudi drugo literaturo. Neprestano izobraževanje daje človeku neko merilo za jasno, trdno stališče o svetu in vsem, kar se dogaja. Izobraževanje daje zavest trdnosti.

Izobraževati se in gibati!«

Vinko Levstik, 75-letnik

V četrtek, 13. julija, praznoval 75. letnico rojstva znani slovenski hotelir in izvedenec na gostinskem ter turističnem področju, Vinko Levstik, ki je tudi vestni bralec in naročnik Misli. Rojen je bil v Velikih Laščah. Še vedno je zelo aktiven na svojem delovnem področju ter hkrati zelo buden ter oster opazovalec vsega, kar se dogaja v njegovem neposrednem okolju in v domovini, ki mu je bila in mu je še vedno zelo pri srcu, čeprav jo je moral zapustiti, ko mu še ni bilo dvajset let.

Slavljenec je edini Slovenec, ki je v italijanski prestolnici Rimu vodil tri hotele, katerih je bil tudi lastnik.

Dobil je naslov *Vitez turizma*, kot tudi naslov *Vitez italijanske republike*.

Vinko je bil zaprt od italijanskih okupatorjev, bil v taborišču Gonars ter na prisilnem delu v Italiji, od koder ga je po kapitulaciji leta 1943 pot peljala med partizane, kmalu pa je iz političnih in ideoloških razlogov prešel v domobranske vrste. Svoji drznosti in pogumu se mora zahvaliti, da je ušel smrti leta 1945. Ni pozabil strahotnih doživetij vojne, a se je takoj priključil tisti skupini ljudi na slovenskem, ki so se prvi zavestno odločili za spravo, kakor hitro so spoznali, da je zanjo dozorel čas.

Vinko je poznan med demokratično emigracijo po svetu in redno pošiljal novice in članke za tisk.

Upamo, da se bodo uresničile njegove plemenite želje in pričakovanja.

Povzeto po Novem Glasu, Svobodni Sloveniji in Taboru

(UREDNIŠTVO)

Betnava vrnjena cerkvi

V neposredni bližini prireditvenega prostora, kjer je papež Janez Pavel II. razglasil škofa Antona Martina Slomška za blaženega, stoji dvorec Betnava. Povojna oblast ga je odvzela mariborski škofiji, zato bi ga morala v skladu z zakonom o vračanju zaplenjenega premoženja tudi vrniti. Postopek je trajal kar sedem let. Zadnje dni julija pa je ministrstvo za kulturo le izdalo odločbo o delni vrnitvi stavbe škofiji. Del dvorca, v katerem ima podjetje Lipa iz Ajdovščine prodajni salon pohištva, zaenkrat še ostaja v posesti te družbe. Mariborska škofija je že obljubila, da bo za dvorec skrbela kot dober gospodar, saj je v času lastništva države dvorec propadal, tako kot večina po vojni zaplenjenih stavb. V delu dvorca bodo postavili muzej blaženega škofa Antona Martina Slomška.

T.G.

Kočevski Rog v znamenju mučencev Zelja po odpoklicu nadškofa Rodeta

Prvo nedeljo v mesecu maju je pri jami pod Krenom v Kočevskem rogu že enajstič potekala pravna slovesnost. Posebnost tokratne slovesnosti je bila razglasitev 217 pričevalcev za vero in Kristusa. Ljubljanski nadškof Franc Rode je med mašo prebral imena tistih, ki so med vojno ali po njej izgubili življenje zaradi svoje zvestobe Cerkvi. Imena je skupaj s pričevanji o njihovem življenju in smrti zbral narodni odbor za obhajanje svetega leta. Pri maši je bil navzoč tudi Franc Dejak iz Clevelanda, ki se je rešil iz brezna. Na prireditvi po maši je tokrat govoril Justin Stanovnik. Med drugim je dejal, da letošnji Rog povzdigujejo imena, ki so bila prebrana med mašo. Noben čas jih ne bo več izbrisal iz njega. Z njimi je Rog stopil iz časa v večnost. Dejal je, da je Rog zunaj zgodovine, naredila pa ga je zgodovina. Vemo, kdo so bili ljudje, ki so ubijali in kdo so bili ljudje, ki so bili ubijani.

Letošnji Rog ni ostal brez odmeva. Prvi kamen spotike so bila imena pobitih, o katerih se že več let zbirajo podatki. Stran, ki je v revoluciji zmagala, se ni strinjala z vsemi, med mučence pa bi prišela še druga imena. Napad je doživel tudi Stanovnik, ki je v govoru med drugim omenil, da državljanska vojna še traja. Po več tednih je prišel na vrsto še nadškof Rode. Državni svetnik Veljko Rus je na komisiji za družbene dejavnosti predlagal, naj Cerkev odpokliče Franca Rodeta s funkcije ljubljanskega nadškofa. Kot je povedal, naj bi bile povod za to nadškofove besede v Kočevskem rogu. Kot je v Sloveniji v navadi, so se časopisi razpisali o tem, pri tem pa bralcem niti približno ni bilo jasno, kaj je nadškof povedal.

Pridigo je v celoti objavila le novomašna številka Družine in kdor jo prebere, ji lahko samo pritrdi. Res pa je, da nadškof resnico večkrat pove na način, ki ni sprejemljiv za vse. Nekateri mu očitajo pomanjkanje diplomatske države. Predlog prepričanega ateista o odpoklicu nadškofa nazadnje v državnem svetu ni dobil podpore, zato pa je ta državni organ sprejel sklep, naj notranje ministrstvo ugotovi, ali je pravna slovesnost v Kočevskem rogu potekala v skladu z ustavo.

Tiskovni urad Slovenske škofovske konference je že odgovoril na to pobudo. V protestni izjavi je zapisal, da ima Cerkev pravico in dolžnost, da poleg oznanjevanja evangelija v duhu evangeljskega nauka presoja tudi družbena vprašanja, povezana z etičnimi načeli, in o njih zavzema stališča. Razprava v državnem svetu pomeni zato vmešavanje politike v svobodno delovanje katoliške Cerkve in grobo kršitev ustavnega načela o ločitvi Cerkve od države. Takšne napade je Cerkev doživljala samo v najhujših letih komunističnega totalitarnega nasilja. Ravnanje državnega sveta pomeni tudi nadaljevanje politike, ko so partija in njene izpostave določale, kaj katoliška Cerkev sme in česa ne sme delati. Škofovska konferenca namerava o tem obvestiti tudi Sveti sedež. Za Vatikan pa to ne bo nič posebnega. Ob lanskem obisku papeža v Mariboru je Milan Kučan pred slovesom omenil, da ne bi bilo primerno, če bi se nadaljeval postopek za ljubljanskega nadškofa Antona Vovka. Tudi njega naj bi namreč prišteli med mučence, ki so sad delovanja komunističnega režima v Sloveniji.

T.G.

Novi vlak na slovenskih tleh

Pred dnevi je v Maribor pripeljal vlak s sodobno nagibno tehniko, ki so ga izdelali v italijanskem Fiatu. Vlak z imenom Pedolino bo začel redno voziti med Ljubljano in Mariborom 24. septembra z zimskim voznim redom. Vožnja bo trajala uro in petinštirideset minut, saj doseže hitrost tudi do 200 kilometrov na uro.

T.G.

Tiskarski muzej na blejskem gradu

Ob 450-letnici izida prve slovenske knjige - Truberjevega Katekizma - so na blejskem gradu odprli tiskarski muzej. Med najzanimivejšimi predmeti je po starih načrtih izdelana Gutenbergova preša, ki jo je naredil tiskarski mojster Janez Rozman iz Smokuča. Svoje mesto je dobila v obnovljenem grajskem stolpu. Obiskovalcem bo mojster Janez občasno v živo predstavil način tiskanja izpred petsto let.

T.G.

Poletna šola slovenskega jezika

V mesecu juliju je na Filozofski fakulteti v Ljubljani potekala 19. Poletna šola slovenskega jezika. V njej je letos sodelovalo 189 udeležencev iz 31 držav. Razdeljeni v 14 skupin so tri tedne obiskovali pouk slovenščine. V okviru spremljevalnega programa pa so se letos seznanili z delovanjem nekaterih državnih ustanov in približevanjem Slovenije Evropski zvezi. V kulturnem delu programa pa je bila v ospredju 200-letnica rojstva Franceta Prešerna.

T.G.

Cerkev brez zvonika

V Zasavskem revirju v Trbovljah so že pred več kot pol stoletja nameravali zgraditi novo cerkev, saj je odkritje premoga povzročilo priseljevanje prebivalstva. Povojna oblast je te namere preprečila. Desetletja dogovarjanja so obrodila sadove in pred enajstimi leti so kupili zemljišče v središču novega dela mesta, kjer je zadnji dve leti potekala gradnja. Drugo nedeljo v juniju je mariborski škof Franc Kramberger ob somaševanju domačega župnika in številnih okoliških duhovnikov blagoslovil novo cerkev, ki je posvečena Devici Mariji, Materi Cerkev. Načrt zanjo je napravil arhitekt Jože Marinko. Cerkev pa je brez zvonov in zvonika, saj so občinski možje z odlokom zvonik in zvonove pri novi stavbi prepovedali, češ da so moteči za mesto.

T.G.

Prva Vovkova nedelja v Trziču

V Cerkvi na Slovenskem že vrsto leto obhajamo Slomškovo in Baragovo nedeljo. Tema se je letos pridružila še Vovkova nedelja. Njen namen je oživiti spomin na škofa, ki se ga mnogi še spominjajo in moliti za njegovo beatifikacijo. Prva nedelja je potekala v Trziču, kjer je bil Anton Vovk od leta 1926 do 1940, najprej dve leti kaplan, zatem pa župnik. Maši, ki jo je daroval Vovkov naslednik v škofovski službi, ljubljanski nadškof Franc Rode, je sledila kulturna prireditev in odkritje doprsnega kipa svetniškega škofa, ki ga je naredil kipar Vinko Ribnikar.

T.G.

Mladinski svetovni prvak na diatonični harmoniki

Dvanajstletni harmonikar Matjaž Kokalj iz Ovsiš pri Podnartu je konec avgusta na 14. svetovnem prvenstvu v igranju na diatonično harmoniko v hrvaškem Roču postal mladinski svetovni prvak. Matjaž je s štirimi leti

prišel igrati na orglice, leto kasneje na diatonično harmoniko, s šestimi leti pa je že začel nastopati in se udeleževati tekmovanj harmonikarjev. Trenutno v Glasbeni šoli Radovljica obiskuje šesti letnik klavirske harmonike.

T.G.

Srečanje treh Slovenij

Na Svetih Višarjah je prvo nedeljo v mesecu avgustu potekalo Srečanje treh Slovenij - matične, zamejske in izseljeniške. Čeprav vozi na Višarje žičnica, so mnogi šli na goro peš. Med njimi je bila tudi skupina iz Melbournea. Pred sveto mašo so se romarji zbrali na prostoru med zvonikom in Višarskim hribom in prisluhnili Antonu Drobniču, ki je predaval o ljubljanskem škofu Gregoriju Rožmanu in revoluciji. Romarsko sveto mašo je daroval novi pomožni koprski škof Jurij Bizjak, z njim pa so somaševali nekateri izseljeniški duhovniki od Argentine do Švedske in Avstralije. Na tokratnem srečanju je bil tudi p. Valerijan Jenko.

T.G.

Mariborski škof Franc Kramberger na ameriških Brezjah

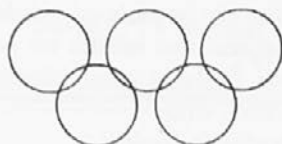
Mariborski škof Franc Kramberger se je zadnje dni meseca avgusta odpravil na pastoralni obisk k rojakom v Združenih državah Amerike in na romanje po Baragovi deželi. Prvi konec tedna je preživel Chichagu in v Lemontu, ki je med ameriški Slovenci poznan kot romarski kraj - Ameriške Brezje. Tam je v nedeljo, 27. avgusta dopoldne maševal na prostem, pri Lurški votlini, popoldne pa je blagoslovil sliko oziroma oltar blaženega škofa Antona Martina Slomška. Chicaški kardinal je za to priložnost izdal dekret, s katerim se slovenska župnija posveti blaženemu Slomšku. Posvetitev je opravil čikaški pomožni škof.

T.G.

Veronikina nagrada

Na literarnem večeru v celjskem Narodnem domu so pred dnevi podelili letošnjo Veronikino nagrado za najboljšo pesniško zbirko. Nagrajenca sta bila tokrat kar dva: Ciril Zlobec s pesniško zbirko Samo ta dan imam in Marjan Strojan, avtor zbirke Parniki v dežju.

T.G.

kotiček

NAŠIH MLADIH

Svetovni dnevi mladih v Rimu

Vrnil sem se iz svetega mesta Rima. Slovensko versko središče in Slovenski narodni svet Viktorije sta me sponzorirala, da sva se z Veroniko Smrdel lahko udeležila srečanja na petnajstem Svetovnem dnevu mladih, avgusta letos, kjer smo se zbrali v miru in edinosti s papežom Janezom Pavlom drugim. Izredno doživetje!

Bil sem v Vatikanu in v baziliki sv. Petra. Videl sem zastave s celega sveta. Lepo se je videla avstralska, slovenska pa je skoraj nevidna. Slovenci smo dobri katoličani, zakaj se je zastava skrivala pred svetom?

Prosim vas, pomagajte mi urediti, da bo slovenska zastava v Vatikanu enakovredna drugim.

Lep pozdrav

Lenti Lenko

Na Svetovnem dnevu mladih v Rimu je bilo več kot dva milijona udeležencev iz 160 držav in kar 1000 Slovencev. To je bilo najštevilčnejše bogoslužje v zgodovini Rima. Papeža so mladi pozdravljali z vzkliki: "Janez Pavel II, radi te imamo!". Papež je nastopil kot prerok optimizma in se veselil namer mladih in njihovih prizadevanj. V vročini, do 40 stopinj Celzija, so čakali ves dan, prespali na tleh, v dvoranah, šolah ali pri prijaznih družinah. Na vprašanje, koga vsi mladi iščejo v Rimu, so papežu odgovorili: "Jezusa". Središče sporočila Svetega očeta je bila prisposoda Božjega usmiljenja. Vzodbujal je mlade k življenju s smislom. Dejal je: "Če boste to, kar morete biti, boste zaneli ves svet!"

Papež privlači mlade ljudi, ker ne govori o morali, temveč o Jezusu Kristusu. Prav s svetovnimi dnevi mladih kaže papež mladim ljudem, da je tudi v današnjem času mogoče, pametno in razveseljivo verovati.

"Če boste Jezusovo besedo poslušali v tišini, v molitvi, boste srečali Kristusa in mu sledili ter zanj zastavili življenje," je Sveti oče navduševal mlade.

"Naslednji svetovni dan mladih bo poleti 2002 v Torontu v Kanadi. Že danes vabim mladince sveta, naj krenejo na pot k temu cilju."

Povzeto po Družini in Nedelji.

ZAHVALA

ANICA KMETIČ, roj. 9. septembra 1935, je umrla 26. aprila 2000 v Geelongu v bolnici po dolgem trpljenju za rakom na prsih in jetrih.

V Avstralijo sva prišla 1. novembra 1957 in vsa leta živela v Geelongu. Imava tri hčerke: Stanko Davis, Ivanko O'Brian in NadioVan Gerven.

K večnemu počitku smo jo pospremili na pokopališče Eastern Cemetery. Avstralski duhovnik iz župnije St. Mary, Fr. Barry, je vodil sv mašo in pogrebni obred.

Hvala vsem za izrečeno sožalje in podporo

Za vedno boš, draga Anica, ostala v naših srcih.

Mož Stanko z družino

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

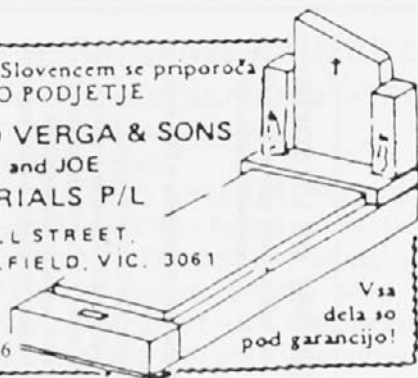
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ WALTER DODICH AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART *Camberwell Office*
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 9940 1277
CRANBOURNE	(03) 5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TBI/01

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a *free consultation* contact STAN KRNEL DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za *prvo brezplačno posvetovanje*, z zaupanjem pokličite: STANKO KRNEL ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

"For you - our future"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7777

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02)747 4028

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

institute for slovenian studies of victoria

vas vabi na svoje spletno stičisce
www.thezaurus.com

Nudimo Vam:

- * Izbrane Internet povezave s Slovenijo in Slovenci po svetu
- * Arhivi Slovenske kulture in jezika
- * Internet revijo Sloveniana z vrsto člankov o slovenskih kulturnih posebnostih
- * Diskusijske teme in Kramljalniki, kjer lahko s svojim mnenjem sodelujete in polemizirate

Opomba na zvezi...

www.thezaurus.com
slovenski kampas v vsesloju informacij.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN, I., II. in III. del. Cena I. dela je 10 dolarjev, cena II. in III. dela 15 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

NOVO! Ivan Kobal: **THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA**, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCII V MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

Jožica Polak: TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - zbirka pesmi rojakinje iz Brisbana, ki je izšla v samozaložbi. Cena je 15 dolarjev.

Janez Janša: PREMIKI - Nastajanje in obramba slovenske države 1988-1992. Cena \$40.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA - Cena je 45 dolarjev.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE - I., II., III. in IV. knjiga. Cena za vsak del je \$10.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

VESELO PO DOMAČE - ALPSKI KVINTET

BRANE DVARIČ - Ostani z mano

SIMONA WEISS - Mati

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

FANTJE S PRAPROTNA - Pojo slovenske ljudske pesmi

MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

TRŽAŠKI OKTET - V živo - dal vivo - live

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Bogate skrinje Št. 3

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Bogate skrinje Št. 4

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane

Slovenski dom za ostarele

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home

Slovenian Hostel for the Aged

Ph: 03-9853-1054 Fax: 03-9855-0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste amo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING THE MILLENIUM YEAR 2000

IF YOU ARE PLANNING A TRIP IN AUSTRALIA OR OVERSEAS DURING THIS SPECIAL TIME, PLEASE CONTACT US AND MAKE AN EARLY RESERVATION TO AVOID DISAPPOINTMENT.

*

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental**
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2000

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666